

NIEUWS

10e Rooise Avond4daagse start op 3 juni in Boskant

WOD wandelde in maart op dinsdag én woensdag in Duitsland

Nacht van Loon op Zand: prestaties van Onze Lange Afstands Toppers

OLAT: Ollandse Lange Afstand Toppelaars

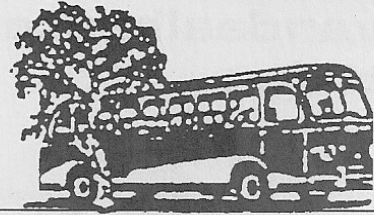
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een verslag van de
Voorjaarstocht
rond de Beerze;
onderweg natuurlijk
goede verzorging, met
dit keer wel een
bijzonder
krachtig soepje.*

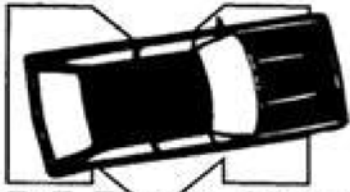
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

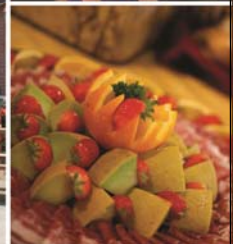
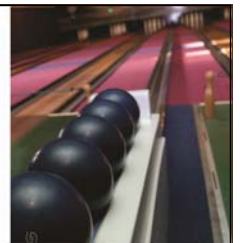
LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

 De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Effting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 25 mei 2014

Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis Bomal - Ereeze	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Rooise Avond4daagse		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuursafdeling	Ad van Asten / Onderscheidingen	9
Voorjaarswandeling OLAT rond de Beerze	Ad van Asten	10-12
WOD: 2-daagse wandeling in het Swalm-Nettental	Myriam van den Berg	13-14
Vooruitblik Rooise Avond4daagse		15
LPS: Stand clubkampioenschap, Nieuws en Agenda	Frank Marchand	16-17
Nacht van Loon op Zand	Rick Liesting	18-20
Bloesemtocht Geldermalsen	Jan Kampman	20-22
Opening Natuurpoort Vresselse Hut	Ad van Asten	23
Wandelbeleving van Inge en Kees	Inge Mol	23
Rooise Avond4daagse 10 jaar	Betsie van Mil / Prikbord	24
Ruta de la Plata (3)	Anneke Lieven	25-27
Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (4)	Peter van Beljouw	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS Bomal - Ereeze

Op zaterdag 21 juni reizen we af naar Bomal voor het vervolg op onze wandeling van april, toen we op de GR 57 liepen tussen Comblain-la-Tour en Bomal.

We hebben toen kunnen vaststellen dat het gebied hier indrukwekkend mooi is. Ook in het traject dat voor deze zaterdag op het programma staat zitten een paar bekende uitdagingen die we zeker niet willen missen.

Na een kopje koffie in een van de cafeetjes in Bomal gaan de deelnemers aan de langste afstand op weg. Voorbij het station lopen ze nog een eindje door langs de verkeersweg en slaan dan rechtsaf een onverhard pad in. Dit pad wordt op den duur een holle weg en dan, na een tijdje, horen we het ruisen van water: een waterpompstation in het bos voorziet de bewoners in dit gebied van het nodige kraanwater. Het wandelpad gaat nog steeds hoger op en dat kan je ook heel goed zien door af en toe even achterom te kijken. Maar geleidelijk gaat het toch weer in dalende lijn en komen we zelfs op een nat stuk terrein terecht, dus maar hopen dat het geen natte zomerdag wordt.

Het dorpje Warre komt op ons pad. Met zijn kalkstenen huizen geeft dat een mooi harmonieus geheel. Hier wel goed op de markering letten. We laten Warre achter ons, passeren de kapel Notre Dame de Cherra en wandelen verder langs de Outre het stadje Durbuy binnen. Wellicht zullen hier ergens de wandelliefhebbers op de kortere afstand aanhaken.

We raken onder de indruk van het zicht op de Falizerots van Durbuy, met het eveneens beroemde kasteel. We zien de brug en komen in het centrum van het stadje. Nadat we een rondje over het plein hebben gemaakt, wordt de uitdaging niet langer uitgesteld en gaan we via een trappenpad tegen de helling van de 'Thier des Béguines' op. Wie kent het niet! (Natuurlijk kan het ook zijn dat Toon voor ons een vrijkaartje met de lift heeft gereserveerd!) Boven gekomen nemen we de weg naar Barvaux die op een gegeven moment in dalende lijn rechtstreeks naar het stadscentrum gaat.

Als we Barvaux achter ons hebben, wandelen we door een beekvallei, aanvankelijk langs de omheining van het domein van Hottemme. Daarna onderweg even opletten, want er komt een keuzemogelijkheid om een kleine variant te wandelen. Wij wandelen echter richting Morville en gaan dan even later stevig omhoog het bos in. Boven gekomen is het uitzicht adembenemend. We zien het Lit de Diable afgetekend in de rotsen achter ons. Hoe het daarna verder gaat naar het eindpunt, laten we nog even aan de verbeelding over

Inschrijven en nadere informatie bij Toon van Wordragen via clubreizen@olat.nl. Inschrijven kan nog tot 14 dagen voor de tocht.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
13 mei 2)	Rondje Liempde	De Durpsherberg, 0411-631232 Dorpsstraat 6, 5298 CB Liempde
27 mei 2)	Nergena route	"Ons Cafe", 0411-210441 Leunisdijk 28, 5296 KZ Esch
10 juni	't Oude Meer route	Thermae Son, 0499-476383 Thermaelaan 2, 5691 PM Son
24 juni 2)	Op ontdekking in de Kampina	Pannenkoekenhuis De Ontdekking, 013-5213280 Oirschotsebaan 12, 5062 TE Oisterwijk
8 juli 1)	NS-wandeling Savelsbos	Brasserie Maastricht, 043-3216897 Spoorweglaan 2, 6221 BS Maastricht
22 juli	Buitenlust	Buitenlust, 0411-602111 Esscheweg 274 A, 5262 LH Vught
5 aug. 2)	Zomer in het Wijboschbroek	Schaapskooi Schijndel, 073-5496912 Martemanshurk 12, 5482 WP Schijndel
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
13 mei	De Beckart
20 mei	De Vriendschap
27 mei	Oud Rooy
3 t/m 6 juni	Rooise Avond4daagse
10 juni	De Beckart
17 juni	De Vriendschap
24 juni	Oud Rooy
1 juli	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

Clubreis op Koningsdag

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2014

21 juni	GR 57	Bomal - Ereeze	24/19 km
20 sept.	GR 5	Banneux-Chapelle - Berizenne	25/18 km
25 okt.	GR 573	Chaufontaine - Ensival	26/20 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775 clubreizen@olat.nl

ROOISE AVOND4DAAGSE

Van dinsdag 3 tot en met vrijdag 6 juni wordt in Sint-Oedenrode de 10e Avondwandel4daagse georganiseerd door OLAT.

De wandelaars hebben de keuze uit drie afstanden: 5, 10 of 15 km. Daarnaast is er ook een rolstoelroute uitgezet, geschikt voor rollators, wandelwagens en scootmobielen. Deze route gaat over verharde paden en is ongeveer 6 km lang. Kinderen die de 5 km lopen kunnen meedoen aan een leuke puzzelzoektocht.

Zoals bekend van OLAT wandelen we niet alleen over rechttoe rechtaan paden, maar waar mogelijk gaan de routes over bos-, veld- en weidepaden door de vele stukken mooie natuur rondom Sint-Oedenrode en de drie groene kerkdorpen: Boskant, Nijnsel en Olland.

Onderweg worden verzorgingsposten ingericht, één grote post waar alle afstanden langskomen, twee posten voor de 10 km- en drie voor de 15 km-wandelaars. Deze verzorging is inbegrepen bij het startgeld. Ook de medaille die men na 4 dagen wandelen ontvangt is bij de prijs inbegrepen.

Startlocaties:

di 3 juni	De Vriendschap, Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
wo 4 juni	De Beckart, Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
do 5 juni	Den Toel, Pastoor Smitsstraat 4, Olland
vr 6 juni	Sint-Oedenrode De Gouden Leeuw, Markt 10

Startbureau:

Geopend:	vanaf 17:30 uur
Starttijd:	tussen 18:00 en 19:00 uur

Startkaarten:

Voorverkoop:	€4,00 vanaf 14 mei t/m 31 mei VVV, Sint-Oedenrode
Startbureau:	€4,50 OLAT- of bondsleden op vertoon lidmaatschapkaart €5,00 niet-leden
dagkaart:	€1,50

Voor de duwers van de rolstoelen is de tocht gratis.

Georganiseerd in samenwerking met

Informatie: Betsie van Mil
0413-475454

www.avondwandelvierdaagse-sint-oedenrode.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (Dagtochten), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473
bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris

Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
0499-575582
secretaris@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Bijtanken

Wat is dat vlug voorbij gegaan. Geen winter van betekenis gehad en een voorjaar dat een beetje aan de zomer deed denken. We moeten nog maar zien of dat zo doorgaat ...

Onze seriewandelingen werden goed bezocht; alleen de voorjaarstocht, waar we toch veel van hadden verwacht, bleef wat toeloop betreft ver achter. Met 572 deelnemers mogen we zelfs van een tegenvaller spreken. We kunnen natuurlijk naar oorzaken gaan zoeken, maar zekerheid geeft dat geenszins. Een mogelijkheid is het veelzijdige aanbod in hetzelfde weekend. Dus, laat er ons maar vanuit gaan dat het zo toevallig is uitgekomen. Wel moet gezegd zijn dat deze voorjaarstocht een echt juweeltje was, waar we met veel plezier aan terugdenken.

Een tegenvaller dit voorjaar was ook het bijna chronische tekort aan vrijwilligers op onze veldposten. Te vaak moesten we op het laatste moment nog op zoek naar mensen om de posten naar behoren te bezetten. Laten we hopen dat hierin vlg verandering komt, want anders zullen wij als OLAT de service aan de wandelaar moeten bijstellen en dat is toch niet waar wij met z'n allen op zitten te wachten. Geef daarom gehoor aan onze oproep en meld je bij het bestuur om eens mee te helpen op de verzorgingsposten, of sluit je aan bij ons permanente team vrijwilligers. Dat trekt zeker ook anderen over de streep en dan kunnen we na deze tussenperiode weer met voldoende krachten aan de slag.

Over een paar weken wordt de tiende editie van de Rooise Avondwandel4-daagse in de vier kerkdorpen gelopen. Als bestuur zijn wij onder de indruk geraakt van het enthousiasme waarmee de commissie deze OLAT-activiteit steeds weer aanpakt en nog steeds toenemende belangstelling in de Rooise gemeenschap weet te kweken om het geheel tot een waar dorpsfeest voor groot en klein te verheffen. Dat moet ook binnen de bestuurlijke overheid een warm gevoel teweegbrengen en op die manier kweek je als lokale sportorganisatie goodwill voor de toekomst, die uiteindelijk ten goede zal komen aan het welzijn van de hele samenleving. Wij feliciteren de leiding en alle vrijwilligers van deze unieke organisatie en wensen jullie een mooi wandelfeest en nog veel jaren om met veel enthousiasme te werken aan deze mooie ontspanning binnen jullie gemeenschap.

Met Natuurpoort de Vresselse Hut zijn we aan de slag gegaan om het natuurgebied Vressel een extra uitstraling te geven. Een beschreven wandelroute van 5 km en daarnaast nog eens 2 lussen van elk 10 km geven het gebied de juiste aantrekkingskracht om het mee te nemen als dagje-uit op Vressel. Daarnaast zal een vast gemarkeerde nieuwe wandelroute stimuleren een wandeling van een paar uurtjes te ondernemen tussen de Vresselse Hut en het Pelgrimscafé in Mariahout. Hiervoor is door OLAT een aantrekkelijke visa-versa route ontworpen.

Voor ons wandelprogramma 2015, dat is ingediend voor het reguliere LWP dat dit najaar uitkomt, hebben we ons zomerse wandelweekend eveneens gelokaliseerd rond de Vresselse Hut, Sint-Oedenrode onder de naam: 32e OLAT Wandeldagen.

Maar eerst genieten wij in de komende maanden nog van het wandelprogramma zoals dat voor u is uitgestippeld door onze mensen van de Avond4daagse, Clubreizen, KWD en KLT en de doordeweekse wandelingen.

Veel plezier.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

LET OP: TEKENBETEN

Controleren is belangrijk

Teken kunnen zich overal vastbijten, maar vooral in liezen, knieholtes, oksels, bilspleet, achter de oren en rond de haargrens in de nek. Controleer daarom ook of er teken op je kleding of op je picknickkleed zitten. Kijk goed, gebruik eventueel een vergrootglas. Laat iemand anders controleren op de plekken die u zelf niet goed kunt zien of gebruik een spiegel. Krijgt u de teken niet uit uw kleding, was ze dan op 60°C of doe ze in de wasdroger. Bekijk de korte instructiefilm over het controleren op teken via rivm.nl/tekenbeet.

Haal teken snel weg!

Hoe langer de teek in uw huid zit, hoe groter de kans dat hij ziekteverwekkers overdraagt. Gebruik geen alcohol, jodium, olie, watje met zeep of andere middelen voordat je de teek verwijdert. Pak de teek met een puntig pincet zo dicht mogelijk op de huid bij de kop vast en trek hem er langzaam uit. Als een stukje van de kop achterblijft, is dat ongevaarlijk. Gebruik je een andere tekenverwijderaar? Volg de gebruiksaanwijzing. Ontsmet vervolgens het beetwondje. Registreer de beet in de app "tekenbeet". Bekijk de korte instructiefilm over het verwijderen van teken via rivm.nl/tekenbeet.

Naar de huisarts?

Als de teek langer dan 24 uur in de huid gezeten heeft, overleg dan met de huisarts of behandeling gewenst is. Heeft u een teek binnen 24 uur weggehaald? Houd tot drie maanden na de tekenbeet de huid rond de beet in de gaten. Let op het ontstaan van een rode ring of andere klachten die kunnen duiden op de ziekte van Lyme. Krijgt u klachten? Ga naar de huisarts en meld dat u door een teek gebeten bent.

-ANWB-

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MEI

15-5 Peter van Beljouw Sint Oedenrode
15-5 Anneke van Helvoort - Beks Erp
15-5 Henk Rutten Sint Hubert
16-5 Klaas Bakker Vught
16-5 Rianne Couwenberg Helmond
16-5 Josè van Dongen-van Gool Dongen
17-5 Marc van Dijk Waalre
17-5 Riet Emans - Hendriks Weert
19-5 Annie van Langen - vd Ven
Sint Oedenrode
20-5 Miranda Beerendonk - Jonker Vught
20-5 Riekje van de Ven Eindhoven
20-5 Wim van Roosmalen Sint Oedenrode
21-5 Pieter de Weijer Tilburg
21-5 Coby Visser 's-Gravenhage
21-5 Joop Smies 's-Hertogenbosch
21-5 Henk Kuiper Eindhoven
21-5 Tonnij Sloos - Biemans Aarle Rixtel
22-5 Toos Kohlen - Meeuws Someren
22-5 Boetje Huliselan Cromvoirt
23-5 Laurant Otten Tilburg
23-5 Bernadette Terra - Smits Heesch
24-5 Tom van Heeswijk Sint Oedenrode
24-5 Paula Hendriks Groenlo
24-5 Jac. Duizer Vuren
25-5 Franny v.d. Ree Maarheeze
25-5 Marga van Dulken Eindhoven
25-5 Cees Punselie Nijmegen
25-5 Connie Raymakers - Volaart Oss
26-5 Anna Vos Cuijk
26-5 Ad Ketelaars Sint Oedenrode
26-5 Joke van de Vossenbergh Eindhoven
27-5 Marianne van Heereveld Geldrop
27-5 Frans Smits Linne
28-5 Jan Vissers Veghel
28-5 Annemiek Karels Best
29-5 John Schepens Oirschot
29-5 Francien Swarts Veghel
29-5 Jos Koenen Eindhoven
29-5 Hennie Hendriks Wijchen
29-5 Willy Meijer Eindhoven
30-5 Gerry van de Westelaken Schijndel
31-5 Harry van Woerkum Eersel
31-5 Mariette de Zeeuw Rosmalen

JUNI

1-6 Johanna vd Sande Sint Oedenrode
3-6 Wil Wagemakers Eindhoven
3-6 Paula Janssen - Vervest Sterksel
3-6 Tanny van de Ven - Hamels Vught
4-6 Nelly van Beek Sevenum
4-6 Maria van Deursen Sint-Oedenrode
5-6 Paul Scholte Eindhoven

5-6 Annie Keuzenkamp - van Beurden
Sint Oedenrode
5-6 Willy Timmermans Veghel
5-6 Frans Mandos Waalre
5-6 Ineke Paulusse Tilburg
6-6 Ad Martens Rijsbergen
7-6 Tinie Snoeijen Heeze
7-6 Dennis van Reeden Dronten
7-6 Angeline van de Ven - van den Berg
Schijndel
8-6 Toon Beekmans Beek En Donk
8-6 Dirk Donders Geldrop
9-6 Dirk Maassen van den Brink Leiden
9-6 Carin Delisse Eindhoven
9-6 Wies Kilsdonk Eindhoven
10-6 Henri Floor Driebergen
10-6 Jan Smit Eindhoven
11-6 Jo Gorris Eindhoven
11-6 Regina Martens Etten Leur
11-6 Tjeu Looijmans Heeze
11-6 Wim van de Wittenboer Eindhoven
11-6 Willem Schoonhen Eindhoven
11-6 Wim van Erp Sint-Oedenrode
12-6 Tonnie Soetens - van de Heuvel
Veldhoven
13-6 Janet van Gennip Eindhoven
13-6 Jacques Smits Son
14-6 Ineke van der Linden Sint Oedenrode
14-6 Richard Klein Bennink Zutphen
14-6 Giel Westgeest Sint-Oedenrode
15-6 Mies van Hoof Sint Oedenrode

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

*Dhr./Mevr. Theo en Mieke van Tiel,
Sint-Oedenrode*

OVERLEDEN

*Dhr. Koos van der Maden
Dhr. Ron Budy*

Pauselijke onderscheiding

Naast de Koninklijke Onderscheidingen die uitgereikt werden aan OLAT-leden is dit jaar ook sprake van een Pauselijke Onderscheiding, **Ecclesia et Pontifice** (voor kerk en Paus). Ons trouwe lid **Mia van Rooij** uit Nuland ontving deze op zondag 2 maart uit handen van Pastoor G. Verbakel. Zij kreeg deze onderscheiding voor haar bijdragen aan vele parochiële activiteiten. Jaren lang leidde zij de werkgroep eerste communie, gezinsvieringen en het kerkkoor "de Klankjes". Zij is bestuurslid van de parochievergaderingen en gastvrouw in het parochiecentrum. Is medeorganisator van de belevaart naar de Sint Jan en is koster en lector in de kerk. Namens de vastenactie reisde zij naar de Filippijnen voor hulp aan de misdeelden en heeft nu aandacht voor de school in Kameroen. Wij feliciteren Mia met deze hoge onderscheiding.

VAN DE BESTUURSTAFEL

OLAT LID VAN NATUURORGANISATIES

Omdat OLAT veelvuldig gebruik maakt van verschillende natuurgebieden in de Brabantse regio's Kempen, Meijerij en de Peel om onze wandeltochten uit te zetten, vinden wij het een goed gebruik om als vereniging ook lid te zijn van enkele overkoepelende natuurorganisaties die het beheer voeren over deze gebieden. Wij hebben ons daarom aangesloten bij Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer en Brabants Landschap.

LOGO ONDERSTEUNT UITSTRALING OLAT-WANDELPADEN

Naast een waarschijnlijk jaarlijkse openingsactiviteit op het Graaf van Hornepad wil de commissie de lokale OLAT-wandelpaden extra ondersteunen door het aanbrengen van een beeldmerk in fleurige RAL-kleuren Geel en Blauw. Deze kleuren zullen ook verwerkt worden in de kaft van de wandelgidsen van het Hertog Hendrikpad en Graaf van Hornepad. Het Airbornepad Market Garden blijft de bestaande kleuren Wit-Groen behouden.

KNBLO-VOORJAARSVERGADERING OP 12 MEI

De regionale voorjaarsvergadering van de KNBLO-NL wordt gehouden op maandagavond 12 mei in Etten-Leur. Deze vergadering zal namens OLAT worden bijgewoond door Harrie Paulissen, Otto Ahlers en Ad van Asten. In het volgende OLAT-Nieuws leest u een impressie over deze vergadering.

NIEUWE NAAM KWD VANAF 2015

Het bestuur heeft besloten om vanaf 2015 onze midzomer meerdaagse, als vervolg op de eerdere KWD, de volgende officiële naam mee te geven en in dezelfde jaarlijkse vervolgnummering door te gaan: **32e OLAT Wandeldagen**.

Aan de indeling/opzet van deze 3-daagse, die in het eerste weekend van augustus van vrijdag tot en met zondag zal worden georganiseerd vanuit De Vresselse Hut te Nijnsel, gemeente Sint-Oedenrode, zal niet ingrijpend worden getornd. In de nachtelijke uren van vrijdag met een vervolg op het dagparkoers van zaterdag zullen in dit kader ook twee lange afstanden worden gewandeld waarvoor respectievelijk afstemming voor de LDW en KW mogelijk zal zijn.

DECATHLON SPONSORT OLAT-ACTIVITEIT

De Franse sportwinkelketen met o.a. een filiaal in Best heeft in overleg met onze penningmeester OLAT het aanbod gedaan om onze activiteiten ook dit jaar te ondersteunen. Zij zullen hiervoor een sportboog ter beschikking stellen t.g.v. de Avond4daagse in juni; verder krijgt OLAT sportshirts met opdruk t.g.v. uitvoerenden van activiteiten ter beschikking. Bovendien zal de sportketen een advertentie in ons clubblad plaatsen op A4 formaat.

-Ad van Asten-

Lintjes voor OLAT-vrijwilligers

Het is algemeen bekend dat verschillende OLAT-leden behalve het wandelen ook actief zijn in het maatschappelijk/sociale leven en daar in uitzonderlijke gevallen een Koninklijke Onderscheiding voor ontvangen. Dit maal viel de eer te beurt aan:

*Ad van Asten
in
Son en Breugel*

Pierre Emans en Jan Hendrix in Weert

*Harry.Verschueren
in
Son en Breugel*

Namens OLAT: Proficiat!

Voorjaarswandeling OLAT rond de Beerze

Het is zondagmorgen 13 april en ik ben met de fiets op weg naar Oostelbeers, van waaruit vandaag onze voorjaarswandeloct wordt gehouden. Om de 20 km daarnaartoe te overbruggen ben ik wel een uurtje onderweg en er staat een stevig windje dat ik recht op kop heb. Heerlijk om op zo'n tamelijk vroeg tijdstip energiek onderweg te zijn en nog wel richting m'n geboortestreek, waar ik me nog steeds goed thuis voel. Bij aankomst leg ik de fiets stevig aan de ketting voor de startlocatie, die tegenover de oude kerktoeren en naast de kerk is gelegen. Het Dorpsplein heet het gebouw, dat naast dorpscafé ook zo'n beetje de functie van gemeenschapshuis vervult.

Met de drukte valt het nogal mee; hadden we nog de verwachting om dit dorp vol te krijgen met vreemd volk, dan valt dat zo aan de verzamelde auto's te zien behoorlijk tegen. Maar, ja, het is nog vroeg en we moeten het toch hoofdzakelijk van de korte afstanden hebben die meestal wel iets later beginnen. Binnen staan in ieder geval nog voldoende koffiekopjes op een gebruiker te wachten. Bij Janet koop ik een kaartje voor 20 km en vertel er meteen bij dat Dini zo rond het middaguur zal komen helpen bij de afmelding. Ze staat al weer te popelen om aan de slag te kunnen gaan na zo'n halfjaartje gedwongen uit de roulatie te zijn geweest. Onder het genot van een kopje koffie zie ik het gedoe nog even aan en na controle of alles in de rugzak zit, vertrek ik voor m'n wandeltochtje door het gebied waar ik ben geboren, getogen en ook al weer zo'n 55 jaar geleden

met Dini ben getrouwd. Waar blijft de tijd! Dus om hier in mijn oorspronkelijke omgeving nog eens een keertje 'een wandelgang' te mogen beleven is niet te versmaden.....

Ik heb een kaartje gekregen van Ad Verbakel met de ingetekende route, dus ik weet zo'n beetje wat me te wachten staat. We beginnen dus richting de Oostelbeerse Heide, waar het ook al meteen raak is met de mountainbikers. We maken zowat gebruik van hetzelfde parkoers, met dien verstande dat de bikers af en toe even de hei in trekken terwijl wij plichtsgetrouw het mulle zand blijven volgen. En die zandpaden rijgen zich aaneen. Ik loop aanvankelijk samen op met Noud, die vertelt hoe hij in de afgelopen week nog net ontsnapte aan een XP-debacle, maar er wel behoorlijk wat mee te stellen kreeg. Maar het fotoalbum voor de

OLAT-website is veilig gesteld en we kunnen nog steeds volop plaatjes downloaden voor ons clubblad. Ik denk er Noud trouwens van dat hij vroeger ook bij die fietsende zwoegers is geweest, want hij kent heel veel van die bikewegjes binnendoor..! We wandelen op het randje van militair oefenterrein en het is voor de vroege morgen al behoorlijk heftig wat je voor de kiezen krijgt. Maar de hei raakt ook hier op z'n einde en we krijgen even een rustig stukje harde weg.

Het Rouwven - in mijn tijd nog een ongekultiveerd stuk natuur - is nu een rijk stuk landbouwgebied met een groot aantal boerenbedrijven. Toen wij er onze jeugd beleefden was het een soort moeras waar natuurlijk van alles te beleven was en dat hebben we daar dus ook beleefd. Nadat we even later een onooglijke opslag van alles wat ooit op een boerenbedrijf in gebruik is geweest zijn gepasseerd, komen we bij de eerste verzorgingspost van vandaag. Hier zijn Paula, Mariet en Jack in de weer om het iedereen naar de zin te maken. Het drietal werd vanmorgen al heel vroeg rechtstreeks vanuit de Peel ingevlogen; zij weten de Brabantse gastvrijheid heel goed in te schatten en hebben naast het lekkere, gloeiend hete drinken voor iedereen een heerlijk paaseitje in de aanbieding.

Achter het stukje bos iets verderop, vroeger heette dat de Foo, vanaf hier nog geen 500 meter, heb ik ook de eerste stappen in mijn wandelcarrière gezet. Kreielt heet het gehucht, waar

toentertijd slechts een achttal huizen stond en van waar we dagelijks twee keer de voettocht op en neer naar het dorp ondernamen om daar de school te bezoeken. Je deed er toch al gauw een halfuurtje over en niet zelden moesten we dan 's morgens eerst ook nog even naar de kerk. Om hier je jeugd te mogen doorbrengen is natuurlijk een onvergetelijk gebeuren. Naast deze pure geschiedschrijving kwam het gehucht al ter sprake in 1340 en het is daarmee het oudst aanpalende bewoonde gebied rond Wintelre. Natuurlijk herinner ik me nog als de dag van gisteren de grote bos- en heidebrand die hier begin jaren vijftig woedde. Hij trok toen een spoor van vernieling vanaf het Rouwen rakelings achter Kreielt door, ging dwars door de gemeentebossen en kwam uiteindelijk in het gebied De Oude Molen aan de weg tussen Wintelre en Vessem tot stilstand.

Ik heb natuurlijk geen uur de tijd om op deze post te blijven treuzelen en stap daarom achter de andere wandelaars aan dieper het bos in. Het is u inmiddels natuurlijk duidelijk dat ik het niet geweest ben die al

dat rumoer teweeg heeft gebracht waaraan Myriam in ons vorige clubblad refereert met haar anekdote rond de Doodsberg. Alhoewel ik over iets dergelijks natuurlijk ook wel een sterk staaltje voorhanden heb. Ik herinner me

Na zo'n twintig minuten kuieren vraag ik me toch af of ik wel goed zit, want ik wandel al zeker anderhalve kilometer op het rechte pad. Zeker even onder invloed van een te sterke uitstraling van de satelliet. Het avontuur lonkte hier al veel eerder, toen nog in turbulente tijd. In die late oorlogsjaren werd hier in de Buikheide een geallieerd vliegtuig neer-

gehaald; natuurlijk wisten wij het al vlug te vinden en zo werden we al vroeg geconfronteerd met dingen die we niet begrepen, maar waar we toch stilletjes van onder de indruk waren. Terwijl ik dit zo vertel, raken we buiten het bosgebied en komen geleidelijk onder de invloedssfeer van het riviertje De Kleine Beerze, die haar stroomgebied heeft gevonden precies tussen het Heike en de Donk in. Eerst mogen we nog voor de loop doorlopen, maar als variatie wordt de pas dan toch verlegd naar de overzijde. Neemt niet weg dat we toch richting Vessem gaan. Nu is het geen geheim dat iemand uit Wintelre of uit de rest van de wereld in Vessem al heel vlug voor 'unne vrimde' wordt aangezien en dat zullen we zo maar laten en niet te veel over praten en

zeker niet over schrijven. Dus zoals gezegd, laten we het mooi links liggen! Een ingenieus in elkaar geknutselde stuw brengt ons terug op harde ondergrond en het gaat verder in de richting Hoogeloon.

Daar waar we vroeger regelmatig voor het pad rechtsaf kozen, wijst ons de route nu ook die kant op, naar de camping. Het seizoen is nog net niet begonnen, maar aan de auto's te zien zijn er al heel wat vaste bewoners present. Het zwembad ligt er nog net zo bij als toen de kinderen er regelmatig hun vertier vonden. De ingang, nu met veel

glas, ziet er heel uitnodigend uit. Ik zie echter niemand. De kantine van toen is een heel eind naar voren gehaald en is opgeschaald tot een aantrekkelijk horecagebouw. Er zitten nog een paar wandelaars en dus is er geen beletsel een praatje te maken met de beheerder, of beter gezegd de vrouwelijke helft. Het is inmiddels bijna 35 jaar geleden dat we daar in het seizoen woonden met ons gezin, eerst een paar jaar in een toercaravan op het heuveltje en later enkele jaren in een stacaravan vlakbij de toenmalige kantine.

Zij is Thea, de oudste dochter van Omtzigt, die een paar jaar geleden is verongelukt; moeder is twee jaar geleden gestorven. Ons Corrie moet toch aan de poort zijn, heb je die niet gezien? Organisatorisch is er natuurlijk heel wat ver-

anderd in het totaalplaatje.

Maar als ik even later verder over de camping kuier, ken ik me weer helemaal terug, en lijkt het of alles bij het oude is gebleven. Ik zie een springkussen, een paar nieuwe veldjes en een nieuw toiletgebouw.

Ten opzichte van toen lijkt hier alleen de

tijd niet te hebben stilgestaan!

Het heuveltje, waar we toen ook even hebben gestaan, is geslecht en over de volle breedte staat nu een caravan met voortent.

Via een eigen campingvisvijver verlaten we het immens grote natuurcomplex en komen terecht in een gebied met vennetjes en nog wat restanten hei en bossen; de oorspronkelijke Kempen, gecultiveerd door er productiebos op te planten.

Even nadat de 30 en 40 km-wandelaars voor hun aftakking naar het Goorven en

misschien wel de Flaes hebben gekozen, zie ik de kans schoon om op een mooi plekje even te verpozen en de middagboterham te gebruiken.

Daar zie ik onze verbindingsman Ad Verbakel op de mountainbike aankomen. We praten even over de inhoud van de route en ondertussen komen twee dames te paard het idyllisch plekje mee opfleuren. Het ene paard slaat de helft van m'n boterham niet af en dat is er dan weer de oorzaak van dat een van de dames moet afstijgen om het tuig aan te halen.

Toevalligheden bestaan niet en daarom is het voorbedacht dat onze nieuwe secretaris Harrie Paulissen en zijn vrouw Corrie net op dat moment komen aankuieren om het tafereeltje compleet te maken. Na een tijdje is het welletjes en moet er weer gewandeld worden.

Ad trekt verder om de kortere routes alvast te ontdoen van de markering en ik ga verder met Harrie en Corrie het parkoers op. Ons pad wordt nog net gekruist door een verlaat ree dat waarschijnlijk uit de koers raakte door de wandelaars. We mijmeren wat over 'het plezier beleven' aan het langeafstanden wandelen. Bij 'de Paulissen' is het toch wel Corrie die het meest volhardt in die uitdagingen.

We wandelen nu even op een verhard stuk en de vraag is welke weg het precies is. Harrie, met een goed oog voor het boerenbedrijf, meent in de verte een bekende opstal te herkennen en dus moet dit zo ongeveer de Meester van Hasseltweg zijn. Het stukje hard was echter alleen maar om op tempo te komen, want al vlug slaan we een zandpad in en gaan daarna verder langs een waterloop. De omgeving hier is toch weer heel anders ingedeeld dan de natuurpleinen van vanmorgen. Dit is de gestroomlijnde afbakening in het open veld, als gevolg van de verkavelingen in de vorige eeuw. Maar voor ons zien we alweer de contouren van de aloude Kempen, met lage bebossing en heidevennen. De Keijenhurk dient zich aan.

Hier komen we bij wagenpost 3, waar de afstanden 15 tot en met de 40 km bij elkaar komen. Sjaan heeft een pikant soepje in de aanbieding, waarover Willem nogal geheimzinnig doet, hij heeft een luguber doodskopje in de hand dat hij Jacobus noemt. Het zal toch niet waar zijn!

Ik zie dat Otto Ahlers en Mariet niet in de steek zijn gelaten door de satelliet en ook Ad Ketelaars en Lineke zijn goed in het spoor gebleven. Lineke had graag een beetje meer tussen die leuke vennetjes door gewandeld, maar je kunt niet alles hebben.

Met Maria neem ik even de mogelijkheden van de komende clubreis door; hopelijk zijn er voldoende tussendoor paadjes om het ook voor ons aantrekkelijk te laten zijn, we doen het immers voor de lol en niet zozeer meer voor de uitdaging. Raak ik ook nog aan de praat met een stel uit Vessem, dat niet alles van daarbuiten 'vrimd' vindt. En als ze beweren dat al het mooie dat we tot nu gezien en beleefd hebben bijna helemaal tot hun mooie dorp Vessem behoort, dan kan ik me ook best voorstellen dat ze een beetje eenkennig trots zijn op dat dorp.

Dan beginnen we aan de laatste 6 kilometer, die aanvankelijk nog de contouren van de Keijenhurk en Wit Holland volgen, met zicht op de mooie vennetjes. Ter hoogte van de Kempenzoom steken we de verbindingsweg tussen Middelbeers en Vessem over en gaan achter de camping om naar de stuw

over de Kleine Beerze. Bijna hadden we nog een concert meegekregen van een plaatselijk bandje dat hier een nieuwe clip aan het opnemen is. Er wordt wat op en neer gelopen om het geheel in de juiste sfeer te plaatsen.

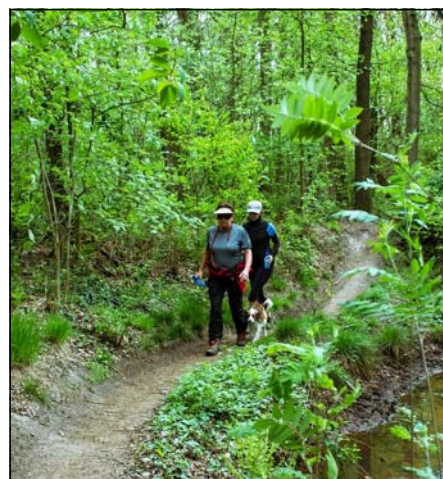
Aanvankelijk is dat nog de gekanaliseerde versie die we volgen, maar het duurt niet lang meer of we worden naar het oorspronkelijke stroompje verwezen, dat hier nog in zijn volle glorie door zijn eigen omgeving meandert. Dit is welhaast het mooiste stukje natuur op de hele route van vandaag.

Maar aan alle moois komt een einde, zo ook aan deze voorjaarswandeling. Oostelbeers komt in zicht, helaas blijft de oude toren buiten beeld, maar dat moeten we maar wijten aan het groeizame voorjaar. Op het pleintje zit het terras vol met tevreden wandelaars en ik meld me af bij Dini.

Met een hapje en een drankje breng ik me vervolgens weer in conditie om de thuisreis per fiets aan te vangen. Met de wind in de rug en een heerlijk voorjaarszonnetje erbij is dat een aangenaam bezig zijn.

-Ad van Asten-

WOD: heerlijke 2-daagse wandeling in het Swalm-Nettental

In februari gaf Truus Kusters aan dat zij, in goede navolging van eerdere initiatieven, een 2-daagse wandeltocht voor de WOD wilde organiseren. Ditmaal vanuit de Jeugdherberg Brüggén in het Duitse Swalmtaal. Hier had de Commissie WOD wel oren naar!

Er waren drie mogelijke data in beeld, maar de Jeugdherberg bleek alleen op 25 en 26 maart voldoende kamers beschikbaar te hebben. Omdat deze data al snel naderden, werden de WOD-wandelaars per mail geïnformeerd. En wat bleek: bij de eerstvolgende wandeling waren er al zoveel aanmeldingen dat het aantal gereserveerde plaatsen ruimschoots gehaald werd!

En zo troffen 30 WOD-wandelaars elkaar in de vroege ochtend van 25 maart bij de Jugendherberge in Brüggén, prachtig gelegen op een heuvelrug in een bosgebied net over de grens bij het Midden-Limburgse Swalmen.

Truus was er om ons welkom te heten. Ze had voor de komende twee dagen een apart zaaltje voor ons afgesproken, waar we gezellig onder elkaar waren!

De sleutels van de kamers werden uitgereikt. Met vijven deelden we een 8-persoonskamer met 4 stapelbedden. We konden onze tassen kwijt en toen was er tijd voor koffie met Kuchen. Dit was echt op z'n Duits: een flink stuk!

Precies op de afgesproken tijd stond de hele groep in de startblokken. Truus had een prachtige route voor ons uitgezet! De rode draad vormde het riviertje de Swalm. Het aantal keren dat dit riviertje opdook, hebben we niet geteld, maar het waren er veel!

Maar niet alleen de Swalm verraste ons, ook de prachtige bossen, moerasgebieden, meren en vennen.

De zon vergezelde ons en liet het ontluikende groen prachtig oplichten. Speenkruid, bosanemoontjes (of waren het nu speenanemoontjes en boskruid?!), pinksterbloemen, vraatsporen van bevers, het was er allemaal!

Na ongeveer 10 kilometer lopen en genieten, passeerden we de Nederlandse grens en kwamen we bij ons pauzeadresje bij Herberg De Bos. De temperatuur was zo aangenaam dat het terras meer lokte dan het binnen zitten.

De soep was er heerlijk, maar ook de Limburgse vlaai was niet te versmaden! Na de pauze liepen we opnieuw door een heel mooi gebied. Af en toe was er een stop op een bijzonder plekje. Rond 17.00 uur waren we terug bij de jeugdherberg.

Zoals gebruikelijk in een jeugdherberg mochten we ons lakenpakketje ophalen

en konden we zelf onze bedden opmaken. Hoewel ... de echtparen hadden een streepje voor, zij kwamen in een gespreid bedje terecht (maar goed, zij betaalden ook wat meer ...).

Vóór het eten was er tijd voor een drankje. De prijzen waren heel vriendelijk, met als gevolg dat er menig fles wijn besteld werd! Frans had een reuzenzak chips meegenomen, Corrie trakteerde op chocolade. De stemming zat er goed in.

De pastamaaltijd was smakelijk, maar we waren wel bezorgd over de kennelijk afgemeten schalen pasta, pastasaus en sla die op tafel kwamen. De stevige wandeling én de buitenlucht hadden ons immers hongerig gemaakt! Om ieder z'n deel te geven, vulde een bescheiden portie onze borden, de bodem van de schaal was in no-time bereikt. Maar onze zorg bleek ongegrond. De ketels in de keuken bleken groot te zijn, we konden eindeloos bijhalen! Uiteindelijk had ieder de buik vol (nu letterlijk dan...!)

Mieke maakte na de maaltijd van de gelegenheid gebruik om Truus te bedanken voor de organisatie. Haar dankwoordje werd vergezeld van iets gezelligs voor Truus, wat meer dan verdiend was!

We namen afscheid van 3 WOD'ers die alleen vandaag erbij konden zijn.

De tafels werden afgeruimd en de avond brak aan. Kaartspellen werden tevoorschijn gehaald, anderen hadden

een gezelschapsspel meegenomen, er ontstond een leestafel. Anderen zochten de banken in de centrale ontvangstruimte op. Paaseitjes en nog meer chocolade werden rondgedeeld. De flessen wijn raakten alras leeg. Kortom: ieder koos zijn/haar manier om de avond genoeglijk door te brengen. Sommigen zochten al vroeg het (stapel)bed op, anderen maakten het flink later.

De nachtrust werd wisselend beleefd. De groep schoolkinderen die ook te gast was, had een nachtwandeling en was niet bepaald muisstil toen ze terug kwamen. Dat kun je ook niet verlangen van kinderen

Maar het slapen met meerderen op een kamer, al dan niet boven of beneden in een stapelbed, snurkjes van een kamergenoot, nou..., het slapen thuis is dan toch iets comfortabeler. Maar ach, dat heeft ook zo z'n charme en hoort erbij.

De Duitse kindertjes waren om 6 uur alweer van de partij. Ook enkelen van onze groep bleken vroege vogels te zijn en zorgden voor gedekte tafels, zodat we gezellig aan het ontbijt konden. En daar was prima voor gezorgd. Rond half 8 vulde de geur van gebakken broodjes de centrale hal. Dat wekte de eetlust op! Naast broodjes waren er sapjes, kwark, fruit en lekker broodbeleg.

In ons zaaltje stonden de pakjes ijs thee, mueslirepen en fruit al klaar voor het lunchpakket. De boterhammen mochten we zelf smeren. Van lieverlee druppelde ieder binnen voor het ontbijt. De koffie smaakte prima, de broodjes gingen er goed in.

Toen viel op dat er 3 borden nog ongebruikt waren. Wie misten we? Spoedig werd duidelijk dat Frans, Christ en Ton ontbraken. Wat bleek? De combinatie van wekker zetten en het hoorapparaatje uitdoen, was geen handige zet

De heren kregen een persoonlijke wekservice van Truus en waren even later fris en fruitig van de partij. Wat wil je ook: uitslapen tot half 9.

Na het ochtendcorvee: tafel opruimen en bedden afhaken, tassen inpakken, stonden we toch heel netjes (gezien de late aankomst van de mannen) om kwart over 9 klaar voor de tweede wandeldag.

Ook het zonnetje was weer van de partij en opnieuw werden we getraakteerd op een prachtige wandeldag. Dit keer gingen we in oostelijke richting. Al spoedig kwamen we aan in Brügggen, een allergezelligst plaatsje! Op een werkelijk schitterend plekje, bij het kasteel en een nabij gelegen watermolen werd de groepsfoto gemaakt.

Via Born liepen we door o.a. een prachtig beukenbos met heel grillig gevormde bomen en over eeuwenoude wegen naar de Hariksee.

Aan dit prachtige meer lag het pauzeadres: Inselschlöschchen Am Hariksee. Net ervoor pauzeerden we heerlijk in het zonnetje. Menigeen liet een leeg plekje in de maag over voor de Torte Truus bleek een prima adres uitgezocht te hebben. Lekker gebak, appelstrudel of wafels met ijs en slagroom, grote glazen latte macchiato, voor elk wat wils!

De lucht betrok, dus ditmaal was de pauze binnen. Ook na de pauze was het nog bewolkt en zelfs 'n tikje fris.

Maar na een uurtje trok de grauwe wolkenluiser open en konden we deze heerlijke wandeldag in de volle zon afsluiten.

Voor ons gevoel te snel waren we terug bij de jeugdherberg. Immers, daarmee kwamen we ook aan het einde van deze fantastische 2-daagse.

Mieke sprak nogmaals een dankwoord, dat gevolgd werd door een welgemeend applaus van alle WOD'ers. Na een drankje als afsluiting, keerde ieder zeer voldaan huiswaarts.

Truus, hartelijk bedankt voor de prima organisatie en voor de fantastisch mooie wandeldagen! We hebben genoten! WOD'ers, bedankt voor alle gezelligheid!

-Myriam van den Berg-

VOORUITBLIK 10e ROOISE AVOND4DAAGSE

Op 3, 4, 5 en 6 juni 2014 kan men in Rooi genieten van mooie wandeltochten tijdens de Avondwandel4daagse. Op dinsdag 3 juni is het zover, dan is de opening van de 10e door OLAT georganiseerde editie. Het startsein wordt in Boskant gegeven door OLAT-voorzitter Joop Wesseling. De organisatie heeft voor dit jubileum speciaal haar best gedaan om er mooie dagen van te maken.

Routes

Er zijn drie afstanden: 5 km, 10 km of 15 km. Deze voeren de wandelaars zoveel mogelijk over zand- en veldwegen door de mooie Rooise natuur; stevige schoenen worden aanbevolen. Daarnaast is er een rolstoelroute van 6 km over goed begaanbare wegen, speciaal voor rolstoelen, wandelwagens, rollators en scootmobielen. De scootmobielers dienen zich in een wandeltempo te verplaatsen. Rolstoelers moeten zelf voor duwers zorgen; voor deze helpers is de tocht gratis. Mindervaliden worden hiermee in de gelegenheid gesteld met hun familie deel te nemen aan de Avond 4daagse. Er is door de organisatie geen speciaal invalidentoilet voorzien.

Op de 5 km route zijn voor de kinderen nieuwe en interessante puzzelzoektochten uitgezet en zijn leuke prijzen te winnen.

Jubileum

In de loop van de afgelopen tien jaren zijn al heel wat aanpassingen gedaan om de wandelaar nog beter van dienst te kunnen zijn. Met de enorme groei van het aantal deelnemers is ook het aantal vrijwilligers gestaag gegroeid. De vele kinderen die meelopen zorgen voor een speciale fijne sfeer. De opzet en organisatie heeft gelijke tred gehouden met de uitbreiding van het aantal deelnemers. De kernwaarden, ontspannen wandelen op veelal onverharde wegen, met veel plezier en sociaal contact en genieten van de mooie Rooise natuur, blijven steeds overeind. We hopen de volgende periode van tien jaar op deze weg door te gaan.

Sportief / EHBO

De Avondwandel4-daagse is een mooi sportief evenement en tegelijk een sociaal gebeuren op een ontspannen wijze en het neemt de wandelaars mee naar en door de talrijke groene gebieden van de gemeente. Let wel: In sommige gebieden, zoals de Geelders en Vresselse bossen, kunnen de muggen vervelend zijn. Wees op uw hoede en kleeft u goed aan!

Alleen op de verzorgingsposten van de 10 en 15 kilometer is een flesje DEET beschikbaar. Controle op teken na de tochten wordt aanbevolen.

Op het startbureau is iedere dag EHBO aanwezig. Voor EHBO-hulp onderweg kan men het noodtelefoonnummer bellen; dat staat in het routeboekje.

Startbureau / verzorging

Het startbureau is geopend vanaf 17.30 uur.

Daar zijn 4-daagse startkaarten en dagkaarten te koop. Er kan gestart worden tussen 18.00 uur en 19.00 uur.

Voor de kaartverkoop, routeboekjes en puzzeltochten moet men in Boskant via de zij-ingang naar de zaal.

Iedereen die meewandelt, dient in het bezit te zijn van een startkaart. Na het afstempelen (vanaf 18 uur) van de startkaart mogen de wandelaars vertrekken. Voor elke dag is een nauwkeurige routebeschrijving in het routeboekje opgenomen. Bovendien zijn de tochten nog eens volledig uitgezet met pijlen.

Onderweg staan welvoorzien verzorgingsposten klaar om de wandelaars te verwennen. Deze verzorging is inbegrepen bij het startgeld. Op de posten staat ook een EHBO-doosje.

Gelieve geen rommel achter te laten in de natuur en niets te vernielen. Op de verzorgingsposten en bij de finish kunt u het afval kwijt.

Finish

De finish is op vrijdag op de Markt, waar bloemen en medailles worden uitgereikt als beloning voor de geleverde prestaties. De wandelaars komen binnen over een rode loper en via een triomfboog en er is muziek aanwezig. De organisatie roept familie, vrienden en bekenden op om bij te dragen aan de feestelijke inhuldiging van de deelnemers door aanwezig te zijn en mogelijk met bloemen de waardering voor de wandelprestaties te ondersteunen.

Kom met de fiets

Om parkeeroverlast te beperken is het raadzaam om met de fiets naar de start te komen. In Boskant kunnen fietsen geplaatst worden op de fietsstalling van de basisschool en in Olland net voorbij D`n Toel op het grasveld.

De organisatie vraagt aan iedereen om de aanwijzingen van de verkeersregelaars op te volgen. Zij worden ingezet voor de veiligheid van alle wandelaars.

(zie ook informatie op pag. 5)

Avond4daagse in Rooi: al voor de 10e keer!

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP MEI / JUNI

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
17-mei	Barendrecht	Marijke tocht	60 km	07.00-08.00	250	
23-mei	Zwolle	CareClowns KM	80 km	22.00	360	
24-mei	Bergen op Zoom	De Vrolijke Tippelaars	75-80 km	24.00	330-360	
28-mei	Odoorn,	St. DW4D - KM	80 km	22.00	360	
7-jun	Den Helder	Kon. Marine, KM	80 km	22.00	360	
7-jun	Rhenen	Cunera Wandeltocht	60 km	07.00-08.00	250	
7-jun	Schiedam	RWV, Wandelweekend	diverse afstanden - zie overzicht website			
13-jun	Geldermalsen	Prinses Marijke	110-80 km	22.00	500-360	
13-jun	Rijsbergen	Stichting KM	80 km	22.00	360	
14-jun	Vlissingen	Mars rond Walcheren	65 km	08.00	275	

Let op!! De nacht van Steenwijk staat verkeerd vermeld in het LWP - De tocht vindt plaats op 20 juni.

In memoriam

Op de avond dat hij zijn 100ste Kennedymars zou wandelen, overleed onze wandelvriend

Koos van der Maden

Hij was 66 jaar.

Koos overleed na een noodlottige val van een ladder, waardoor hij ongelukkig op zijn hoofd terecht kwam. Ofschoon alles gedaan is om zijn leven te redden, bleek al gauw dat geen herstel meer mogelijk was.

Koos was lid van diverse wandelsportverenigingen, waaronder ook OLAT. Hij deed mee aan ons clubkampioenschap en vergaarde door de jaren heen verschillende mooie klasseringen. Ook dit jaar had hij alweer goed gescoord.

Ook het wandelen van de Nijmeegse Vierdaagse behoorde tot zijn geliefde bezigheden.

Hoewel hij een ervaren wandelaar was, wilde hij toch aan zijn stijl blijven werken en nam daarom deel aan onze trainingsweekenden.

Koos was een aimabel persoon waar iedereen het graag mee te doen had. Hij was daarom graag gezien bij wandeltochten in het hele land en zelfs daarbuiten. Na zijn ongeval deden wij een oproep om Koos met een kaartje of mail te steunen. Zijn kinderen hebben deze steun aan hun vader erg gewaardeerd. Wij weten niet of hij het zelf ook nog heeft mogen ervaren.

Wij wensen zijn kinderen en familie veel steun bij het dragen van dit grote verlies.

Bestuur en leden wsv OLAT

Helaas moeten wij u melden dat onze wandelvriend

Ron Budy

op 29 maart op de leeftijd van 51 jaar is overleden.

Ron Budy was nog maar een goed jaar lid

van onze wandelclub en hij presteerde vooral op het gebied van snelwandelen. Daarom was hij namens OLAT ook lid van de Atletiek Unie.

In juni behaalde Ron de Zilveren medaille op het veteranen kampioenschap in Epe op de 5 km. Een maand later behaalde hij in Amsterdam op het NK Atletiek een verdienstelijke 5e plaats. In oktober behaalde Ron de Bronzen medaille bij het NK snelwandelen 50 km te Tilburg. En ook op de langere afstand deed Ron van zich spreken door in Sittard op de derde plaats te eindigen bij de Kennedymars in 2013.

In december kregen wij te horen dat Ron ongeneeslijk ziek was en drie maanden later namen wij afscheid van hem.

De uitvaart in de dorpskerk van Heer, Limburg was indrukwekkend. Zeker 400 vrienden en familieleden namen afscheid tijdens de dienst die ruim een uur duurde.

Wij wensen zijn partner Margriet en verder alle familie veel sterke bij het dragen van dit verlies.

Bestuur en leden wsv OLAT

LPS: AGENDA & NIEUWS

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 26 APRIL 2014

1		Rick Liesting	4451	10	M
2		Hans Pranger	3856	9	M
3	1	Hanny Klumpkens	3697	9	V
4	2	Sandra de Graaff	3351	10	V
5	3	Anita Pepers	3040	8	V
6	4	Marleen Ramakers	2510	7	V
7		Jan Dinnissen	2405	6	M
8		Roel van der Wijst	2290	6	M
9		Dirk Donders	2284	8	M
10		Ton Seetsen	2244	6	M
11		Martien Achterberg	2230	5	M
12		Mart Douwen	2205	6	M
13		Pieter Boots	2150	6	M
14		Rob van Stuivenberg	2114	5	M
15		Jack Bertrums	2023	5	M
16		Hans van Heeswijk	2020	5	M
17	5	Ineke Peijnenburg	1680	5	V
18		Hugo Prinsen	1660	4	M
19		Mike Bertrand	1580	4	M
20		Co Tops	1460	4	M
21		Gerrit Arfman	1440	4	M
22		Peter van den Brink	1311	3	M
23		Frits Mennen	1308	3	M
24		Koos van der Maden	1220	3	M
25		Cor van der Heijden	1210	3	M
26		Servee Derks	1190	2	M
27		Ton de Jong	1164	3	M
28	6	Conny Raaijmakers	1161	3	V
29		Huib Raaijmakers	1159	3	M
30		Rini Welten	1080	3	M
31		Rino Hamelink	1070	3	M
		Frank Marchand	1070	3	M
33		Henk Vink	970	3	M
34		Erik Dikken	871	2	M
35		Jack Hendriks	860	2	M
36		Paul Koks	857	2	M
37		Ernst Westerhoff	827	2	M
38		Nico van Hassel	720	2	M
		Rudolf van Rooij	720	2	M

40	7	Jeannette van Boerdonk	710	2	V
	7	Riet Emans	710	2	V
		Hennie Hendriks	710	2	M
	7	Iris van Limburg	710	2	V
		Jan Swinkels	710	2	M
		David Vos	710	2	M
46		Marco van Heel	630	1	M
47		Jelte van der Zee	610	2	M
48		Bart Lupke-Schipholt	607	1	M
49		Jan Kampman	589	1	M
50		Boetje Huliselan	570	2	M
51		Willem Arts	500	1	M
52	10	Sjan van Roosmalen	498	1	V
53	11	Tiny van Alphen	360	1	V
		Jan van Boerdonk	360	1	M
	11	Isis la Croix	360	1	V
	11	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
		Pe Everaerts	360	1	M
		Theo Gijzen	360	1	M
		Hans van Grol	360	1	M
		Peter Hamers	360	1	M
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Sjef Koolen	360	1	M
		Gerrit Legierse	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
		Gerard Meeuws	360	1	M
	11	Nicole Nacken	360	1	V
	11	Rina Prinsen-Bourgonje	360	1	V
		Peter van de Ven	360	1	M
		Paul Rohner	360	1	M
		Wim van de Wittenboer	360	1	M
71		Ans van de Broek	350	1	V
	16	Annemiek Karels	350	1	V
	16	Anja van Kempen	350	1	V
	16	Clazien Koopman vd Zande	350	1	V
		Hans Koopman	350	1	M
	16	Bea van Lieshout	350	1	V
		Theo Martens	350	1	M
		Bert Timmermans	350	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl
 Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2014

Nacht van Loon op Zand

Het begint nu toch wel erg te kriebelen. Deze week de hele week al rustig aan doen om zo fit mogelijk dit weekend aan de start te kunnen verschijnen. Het uitgangspunt is de 15 uur uit te lopen, maar natuurlijk daarnaast een mooi aantal kilometers weg te zetten. Als je de weersvoorspelling moet geloven, kan het alle kanten op. Maar de temperatuur spreekt mij in ieder geval aan. Vorig jaar heb ik op dit stratenparcours de 80 km in 10.47 uur gelopen, ik hoop nu verder te komen. Wat wel jammer is, ik moet de wandeling van Wandelgroep Colmschate missen, dit weekend is de jaarlijkse "Hof van Colmschatetocht". Tja, je moet toch keuzes maken.

OLAT: Onze Lange Afstand Toppers

Zaterdag is het dan zover, het weer is redelijk, voel me lichamelijk en geestelijk ook wel oké, dus alle ingrediënten voor een goede prestatie zijn aanwezig. Met Richard Kok vertrokken naar Loon op Zand, om daar op mijn eigen manier aan de voorbereidingen te beginnen.

Aangekomen in sporthal de Wetering zijn er al redelijk wat bekende gezichten. Het is altijd leuk om te zien dat het prestatiewandelen toch meer in een wandelaar naar boven kan brengen, je ziet mensen nu ineens ook van een serieuze kant met hun sport bezig zijn. Kladjes met rondetijden, schema's, veel tappen en smeren, aparte drankjes en hapjes, alles om het geheel tot een goed eind te brengen. Jack en ik vatten ondertussen spontaan het plan op om ook een team op te geven voor 'de totaal afstand'. Wij vragen enkele goede

wandelvrienden en clubgenoten van de OLAT om hier aan deel te nemen. Dat zijn: Hans Pranger en Sandra de Graaff. Beiden vinden het ook een goed idee, met name om te laten zien dat OLAT-leden ook wel wat kilometers kunnen wegtrappen. Ik doop het team dan ook tot: **OLAT = onze lange afstand toppers**. Want dat blijken we uiteindelijk ook echt te zijn; wat een prestaties werden er neergezet!

Jack is vandaag gebracht door zijn broer André, hoffotograaf zou ik bijna zeggen, hij levert vaak prachtige kiekjes van de prestaties en steekt ook een hart onder de riem als we dat nodig hebben. Ook leuk om te zien dat er veel nieuwe gezichten op de langere afstanden zijn in de vorm van wandelaars zoals Ronnie Timmermans, die normaal kortere afstanden loopt of snel-wandelt, maar deze gelegenheid aangrijpt als training voor de 24 uur met Pinksteren, in Schiedam.

Dit jaar is de start in de sporthal en ook alle doorkomsten zullen hier zijn. Op zich wel gunstig, je hoeft niet van het parcours voor toilet of je persoonlijke spullen. Nadeel, je loopt de warmte in en bij de start word je geconfronteerd met een bottleneck, probeer 100 wandelaars eens tegelijk door een gat van 4x4 meter te krijgen!

Na enkele toespraken en uitleg van het reglement is de start precies om 21.00 uur. De echte toppers zijn dan al naar voren geschoven tot aan de lijn, ik sta ergens in de tweede rij vlakbij Jack Bertrums en Wilma Driessen.

Wilma heeft hier in 2012 het damesklassement gewonnen en zij is een zeer constante loopster. Onze inzet is een schema van 8 km/u, benieuwd of dit gaat lukken.

Debutant

Het startschot valt en 200 voeten komen in beweging. Buiten gekomen krijg je direct groepsvorming, Rob Tersteeg, Bart Snoeren, Gerard Heunkens, Daniel

Lhoest (B) en natuurlijk de gedoodverfde favoriet Dirkjan Nieuwenhuizen. Vervolgens komen Jack, Wilma en ik, met nog enkele wandelaars in ons kielzog. Het tempo ligt meteen hoog, richting de 9 km/u. Zoals Richard Kok later mooi verwoordde: "Ik had het idee dat ik stil stond toen jullie vertrokken." Dit geeft al aan dat de lat hoog wordt gelegd. Eerst moeten we 2 korte rondes van 1.266 meter per ronde lopen, dan gaan we de grote rondes op van 4.56 km. We zijn de koplopers al uit het zicht verloren na de kleine rondes. Toch kan ik samen met Jack en Wilma redelijk constant door lopen en het hoge tempo blijven volhouden. Ondertussen komt Jan Goossens (B) met nr. 87 ook even bij ons buurten en ik begrijp van hem dat dit zijn eerste 15 uur van Loon op Zand is. Nu gaan bij mij ineens de hersens werken, dat kan nog na amper 10 km te hebben gelopen. Ik weet dat er een debutantenbokaal is en o.a. Jack en ik hiervoor dus in aanmerking kunnen komen. Ik was daar nog niet mee bezig geweest, maar als Jan ineens afstand neemt, bedenk ik ineens dat als ik iets extra's wil presteren hier een mooie kans ligt om voor deze bokaal te gaan. Dit plan zet ik toch maar even uit mijn hoofd, maar het blijft toch ronddwalen.....

De grote ronde is anders dan vorig jaar; was het vorig jaar nog een "achtje", dit jaar loop je een complete ronde. De rustpost halverwege is ingericht bij de oprit van de familie Leermakers en iets verderop staat de caravan van RWV, met tijd klok en -informatie.

Na enkele rondes raken Jack en ik Wilma kwijt. Haar tempo blijft iets achter ten opzichte van het onze en ik temper mijn snelheid zelfs nog een beetje. We lopen zo rond de 8.4 gemiddeld, gok ik. Ondertussen is Daniel Lhoest rond de 30 km uitgevallen met knieproblemen; hij was een van de kanshebbers voor de overwinning.

Jack heeft al enkele keren aangegeven dat ik gewoon mijn eigen ding moet doen, hij blijft dit tempo hanteren. Bij het passeren van de 40 km in de sporthal blijft Jack heel even staan bij de

drinkpost en er is direct een gat van 100 meter. Vanaf dit moment besluit ik mijn tempo weer op te voeren en stel mij ten doel om Jan (nr. 87) in te halen. Je weet maar nooit welke mogelijkheden er nog zijn. Het duurt toch nog bijna 15 km voor ik bij Jan ben en ik ben dan ook al redelijk op. Toch maar proberen om weer op adem komen. Het blijkt dat Jan last heeft van zijn schouder en nek en niet erg constant kan lopen. We lopen een poos samen op en wisselen een beetje van positie, met af en toe enkele tientallen meters tussen ons. Zo rond de 60 km gaat hij in de sporthal naar de wc en ik besluit dan dat ik nu toch voor de debutantenbokaal wil gaan lopen en leg het tempo voor 1 ronde weer iets hoger, voor zover ik de kracht nog heb. Blijf regelmatig achterom kijken, maar ik zie Jan niet meer. Dan hoor ik ineens iemand in rap tempo dichterbij komen, toch niet Jan!?

Overdonderd

Nee, het is Rob Tersteeg, na ruim 70 km op mijn teller komt hij mij op een ronde zetten, hij is op dat moment al 4.56 km verder, wat een tempo! Toch mag ik ook niet klagen, tussentijds krijg ik updates van wandelaars welke ik inhaal; met name van Sandra en Bertus begrijp ik dat ik nog goed in de race lig en ook via informatie van andere lopers kan ik een beetje berekenen waar ik ben. In de ronde naar de 76 km word ik ook nog even gedubbeld door Dirkjan en Bart; zij zijn echter verbaasd dat zij mij nu pas tegenkomen, maar zijn wel blij dat zij nu iedereen hebben gedubbeld exclusief Rob.

Als ik dan op 80 km in de sporthal de tijdwaarneming weer wil passeren, staat de organisatie daar zo'n beetje klaar met bloemen en vraagt of ik weet wat er aan de hand is. Mijn reactie is dat ik meer dan een uur van mijn PR heb afgelopen, 80 km in 09.27.46 uur. De grote verrassing is echter dat ik de debutantenbokaal heb gewonnen. Door de vernieuwde opzet wordt deze al op 80 km uitgereikt. Een beetje overdonderd neem ik nu even pauze. Ik wil wel doorlopen, maar moet dit nu even verwerken. Ik hoor ondertussen dat Rob een tijd van 08.43... heeft gelopen en is gestopt, evenals Bart. Alleen Dirkjan gaat door voor de 15 uur. Dit heeft de volgende consequentie, ik lig nu 2de algemeen en heb nog meer dan 5 uur te gaan. Mijn inzet is toch de 15 uur, dus ik ga door.

Motivatieweg

Echter, nu is de motivatie toch wel weg merk ik. Door deze tussentijdse verrassing is het tempo een beetje zoek en wandel ik eigenlijk met mijn hoofd in de wolken. Toch blijf ik gestaag rondjes draaien, vertel af en toe een verwaasde wandelaar wat mij is overkomen en trap de kilometers onder de schoenen door. In de ochtend zie ik ook ineens Andre Bertrums weer langs het parcours lopen, ik vraag hem of hij weet waar Jack ongeveer loopt. Hij geeft aan een halve ronde voor mij, waarop ik lachend reageer dat het net andersom is, maar goed om te horen dat Jack ook nog in de race is. Om 09.45 uur krijg ik het moeilijk, ik voel blaren onder mijn voeten en zit nu op 104 km. Nog niet voldoende voor mijn LDW stempel, dus

nog een ronde van 4.56 km minimaal nodig. Tijdens deze ronde begint het licht te regenen en krijg ik nog meer last van mijn voeten. Als ik na zo'n kleine 13.5 uur binnenkom en de teller op 107.8 km heb staan, besluit ik om te stoppen. Over 14 dagen loop ik ook in de wedstrijdklasse tijdens de KM in Sittard en wil daar dolgraag deelnemen. Het is het mij niet waard om hier vandaag alles kapot te lopen.

Overweging

Gelukkig begrijpen de organisatie en andere deelnemers deze overweging ook, het is niet waarvoor ik hier kwam, de opzet was 15 uur, maar naar je lichaam luisteren kan af en toe ook geen kwaad. Ik hoor later dat meerdere wandelaars dezelfde overweging maakten, waaronder Jack. We zijn beiden toch zeer tevreden over onze geleverde prestaties. Ik blijf tot het einde om andere deelnemers aan te moedigen. Heel veel respect voor de wandelaars die de 15 uur compleet uitlopen. Ook Richard Kok loopt de 15 uur uit en komt zelfs nog in aanmerking voor zijn LDW stempel (105 km of meer). Voor de uitreiking van bekertjes vraagt Ad Leermakers ons nog even stil te staan bij de wandelaars die de laatste tijd zijn

overleden. Met name de dood van Ron Budy heeft vele aanwezigen hier getroffen. We klappen met zijn allen voor de prestaties welke door deze mensen zijn geleverd. Nu over naar de prijsuitreiking.

Best of the rest

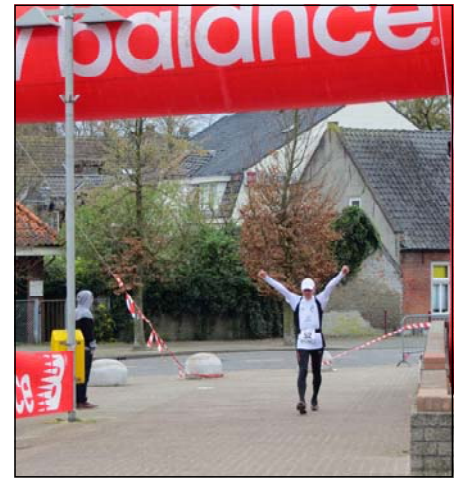
Winnaar van de 80 km is Rob Tersteeg, overall winnaar bij de heren Dirkjan Nieuwenhuizen en bij de dames Anne van Aniel. Ik heb helaas nog geen totalen kunnen vinden; deze zullen binnenkort gepubliceerd worden op de site van Hart van Brabant.

Ad roept mijn naam af en in zijn korte speech geeft hij aan dat ik ook daadwerkelijk tot een van de favorieten behoorde voor deze bokaal, weet niet wie hem dat heeft wijsgemaakt, maar ik ben dolblij. Wat geweldig om deze beker uit handen van een echte wandellegende te mogen ontvangen, het valt voor mij eigenlijk onder het principe "best of the rest", maar het is een echte opsteker en toont nog maar eens aan dat al mijn training en inzet niet voor niks zijn geweest.

Richard en ik hebben ook nog een extra gelukje als Herwin Westrate aanbiedt om ons met de auto naar Deventer te brengen. Hij heeft zelf nog te kampen

met blessures, maar was toch aanwezig tijdens dit evenement als supporter en voor het leveren van hand en spandiensten. Dit slaan we natuurlijk niet af en zo kom ik compleet afgepeigerd, maar erg blij in de loop van zondagmiddag weer thuis om daar op de bank in slaap te vallen en nog even te genieten van alles wat er is gebeurd. Dank natuurlijk voor de goede verzorging en begeleiding door de vereniging Hart van Brabant en alle ondersteunende partijen! Met Jack, Hans, Sandra en ikzelf zijn we met het OLAT-team uiteindelijk als derde geëindigd, toch een mooie prestatie denken wij.

-Rick Liesting-

Een overdaad aan bloesem

22ste Bloesemtocht Geldermalsen

Vandaag gaan we een tocht stappen die mi querido al zeven keer en ondergetekende pas drie keer gestapt heeft. Voor mi querido is de Nationale Bloesem Wandeltocht een van de twee staptochten die ze jaarlijks ondernam. Zij stapte dan de vijfentwintig kilometer, terwijl ondergetekende telkens voor de veertig kilometer koos. Aangezien de vijfentwintig en de veertig beide op parcours West liggen en wij nu meestal dertig kilometer stappen besluiten we vandaag om parcours Oost te bestappen. Op deze oostelijke route stappen we de dertig kilometer en de route is ook bedoeld voor nordic walking, maar we verwachten daar niet veel last van te hebben.

We zijn al vroeg in Geldermalsen, de plaats delict voor vandaag, en worden richting de parkeerweiden gedirigeerd. Toch is er iets mis vandaag... in plaats dat we naar P1 (de dichtstbijzijnde) parkeerweide verwezen worden, rijden we terug waar we vandaan kwamen.

Langzaam aan bereikt mijn bloed het kookpunt.... zijn we extra vroeg en worden we naar de wei gestuurd die het verst verwijderd is van de startzaal?? We stoppen voor we de wei oprijden en de verkeersregelaar geeft aan dat we echt niet ver van de startzaal zullen

parkeren... wij geven haar het voordeel van onze twijfel en hobbelen over de donkere weide. Uit de duistere nevel doemen figuren op die ons verder de weide in loodsen tot een rood/wit lint ons de weg verspert en wij de coche mogen verlaten. Eenmaal buiten hoor

ik mijn naam en zie ik Mart Douven en zijn vrouw, vriendelijk zwaaiend, een paar wagens verderop.

Wij stappen richting startzaal en dit is echt niet dichterbij dan vanaf P1. Ik voel me nu echt vervelend, de prijs voor deelname is redelijk hoog voor dat wat je krijgt.... een appel en een speldeje, het parkeergeld is best hoog voor op een weiland en als je vroeg komt mag je ook nog het verst staan.... okay je steunt het Rode Kruis maar voor twee stappers met auto ben je dan toch, met bondskorting, zestien euro kwijt en dan heb je alleen nog maar van de parkeerweide naar de startzaal gestapt.... of ben ik nu onredelijk? Als we de hal van Fruit Masters binnen stappen krijg ik een boekje, mi querido krijgt met moeite een boekje.... uhhh.. stelletjes krijgen maar één boekje?? Dacht het niet.. en voor mijn gevoel is mijn irritatiegrens al aardig bereikt voor vandaag...

Even verderop zitten Wandelmaat, Wandelbroer en Gerda en hebben we even tijd om bij te kletsen. We stappen op naar het scanhek, hier staan ook Mariëtte van Osch, die pas geholpen is aan haar knie en vandaag niet voluit zal gaan, en Appie die in goede vorm is en een stuk met Wandelmaat zal gaan speeden. Na het scannen mogen we aansluiten in de rij stappers voor het startheek. Hier wachten we gelaten in de nevel tot de burgemeester ons wegschiet. Voor we het veilingterrein verlaten en de dijk opstappen krijgen we een appeltje voor de dorst.

Via brug 0 en brug 1 verdwijnen we samen met de snellere starters de mistige boomgaard in. Vanaf de dijk verdwijnt de witroze bloesem in de ochtendnevel alsof deze uitspatting van de natuur langzaam oplost in een lichtgrijze deken.

Het parcours is aangepast; liepen we voorgaande edities post de Hoenderik over de dijk voorbij, nu worden we de dijk afgepijld om langs deze verplaatste post te stappen. Kort na deze rust die we rechts laten liggen nemen wij afscheid van de meute en gaan getweeën de route van de 30 kilometer op.

We komen lekker op tempo maar blijven genieten van de benevelde scenery.

De nevel geeft planten en spinrag een nieuwe dimensie en de lammetjes met

hun moeder duiken op en duiken weg in de mistige weilanden.

We naderen de spoorwegovergang in Tricht waar twee vrijwilligers aangeven dat ze al een uur op ons staan te wachten... nou hier zijn we dan... we wensen ze een mooie dag en stappen zonder vaart te verminderen door. Nu stappen we door de bebouwde kom van Tricht en de zon laat zich van zijn waterigste kant zien. Plots moeten we een graspad langs de Hooglandsche wetering volgen. Aan de ene kant de wetering, aan de andere kant fruitbomen waar de bloesem er al de brui aan gegeven heeft en voor ons de mist. Ik haast mij om mi querido bij te blijven en haar niet te verliezen in het smetteloze grijze gordijn welk het einde van de boomgaard onzichtbaar maakt. We worden nu dwars door de boomgaard gepijld en de overdadige bloesem dwingt ons om langzamer te stappen en te genieten van deze bloemenpracht van waaruit straks de appels en peren de ranke takken zullen belasten. Het houdt niet op en als lammetjes dartelen wij door dit natuurschoon. Ik bedenk me dat ik dit gevoel op parcours West nog nooit heb gehad of heeft het met de aanwezigheid van mi querido te maken....

Op de Groeneweg stuiten we op de tweede rustpost, de afstand is dan zo'n zes kilometer en dus enkel een sanitaire stop. Als we de kraam van het Rode Kruis voorbij stappen meldt een schelle stem ons dat wij de eersten zijn... duhh dat weten wij ook wel en als wij doorstappen blijft de schelle stem naklinken in mijn oren. Voor we de Burensedijk opstappen doe ik nog snel een gieleke, wetende "Wij verzoeken u vriendelijk doch dringend gebruik te maken van de toiletten langs de route. Wildplassen is ten strengste verboden. Let op, er wordt gecontroleerd!". Met een heerlijk leeg gevoel beginnen we aan de ruim drie kilometer lange dijk richting Buren. Halverwege worden we tot stilte gemaand en zonder enig geluid stappen we door.

Het zonlicht speelt met de door de nevel bevochtigde planten en grassen en

mi querido en ondergetekende komen al snel in cadans. De snelheid is goed en we gaan door waar we in Hoboken geëindigd zijn. Het tempo is hoog en de stapper achter ons verliest terrein. We stappen over een weg waar echt wel hard gereden wordt en zijn blij als we deze achter ons kunnen laten. Nu gaan we naar een rustpost die niet in het boekje staat... rustpost Karekiet. Als we het terrein oplopen komt ons een auto van de organisatie tegemoet. De schelle stem van de vorige rustpost tettert vanuit de auto... "Jullie zijn alweer de eersten". Mijn oren sluiten zich snel maar niet snel genoeg en een piep blijft nog enkele kilometers het bewijs van deze onuitwisbare ervaring. We stappen verder richting Erichem. Een kilometer of twee voor de rust krijgt mi querido last van haar kuit maar gelukkig loopt ze het er weer uit en zo bereiken we de tent bij het Dorpshuis in Erichem. Ook hier is nog geen stapper te zien, de verzorgingsdames zijn zelfs de suikerbakjes nog aan het vullen en ook de fanfare is

nog aan het ontwaken. Wij gaan hier voor een thee en praten even bij met de stapper uit Zwolle die achter ons aan stapte.

Een aantal stappers stapt ons voorbij terwijl wij de thee nuttigen en dat kriebelt, dus ook wij nemen al weer snel de kuierlatten terug richting Buren. De zon verdrijft de nevel en met een stralend blauwe lucht stappen wij over de Weeshuiswal richting de molen. Er stappen drie stappers voor ons en mi querido wil ze dolgraag aftikken. We stappen al snel voor de stappers uit naar de volgende rustpost 't Wilgje, maar eerst worden we door een aardig natuurgebied gepijld. Ik moet zeggen dat deze route mij zeer zeker bevalt en dat het een verademing is dat het hier relatief rustig is.

We krijgen een mooi pad langs een watertje om vervolgens weer getraceerd te worden op een zee van bloesem. We stappen met z'n allen door een boomgaard waar de rijk bebloesemde boompjes een dankbaar onderwerp zijn voor vele foto's. Als we op de spoorwegovergang in Tricht af stappen beginnen alle alarmbellen te rinkelen en houden we noodgedwongen halt. De vrijwilligers van vanmorgen staan er nog steeds, alleen is het nu een stuk drukker. We maken een kort praatje met de vrijwilliger en als de bloesemloze spoorbomen omhoog gaan en de rode lichten gedoofd zijn spurten wij weer weg.

Heel veel wandelaars lopen nu tegen ons in en aan ons de schone taak om niet tegen ze op te botsen. Gelukkig draaien we al snel af en na een stukje bebouwde kom worden we de Lingedijk op gepijld. Ook hier moeten we aansluiten in een brede stroom stappers die pas net aan hun tocht begonnen zijn. De boomgaard die zij uitstappen stappen wij in voor de laatste kilometers. Via brug 1 over de Linge bereiken we de dijk en stappen terug naar de startlocatie. Ook op de dijk hebben we veel tegenstappers en dat remt onze snelheid. Als we de opgang vanaf de veiling voor-

bij zijn kunnen we weer op normale snelheid doorstappen. We gaan de veilinghal binnen om ons af te melden en de herinnering in ontvangst te nemen. Een zelig poortje achterin is open voor de vroege binnenkomers, de andere poortjes zijn nog kassa's om de geldstroom zo soepel mogelijk te laten binnenlopen. Nog een stempel in ons wandelboekje en dan gaan we voor de beloning naar buiten. Anders dan in België kunnen we hier geen trappist bekomen maar moeten we genoegen nemen met een plastic beker Bavaria pils voor een bedrag van twee euro vijftig.

Als we voor een bakje kibbeling vijf euries betalen verlang ik naar de democratische prijzen van onze Zuiderburen. We zien Wandelmaat, Wandelbroer en Rick Liesting binnenkomen, ook Johnny Spruit heeft de tocht weer volbracht. Wij stappen op, wetende dat we nog enkele kilometers terug naar de coche moeten stappen...

Over de route van parcours West niets dan goeds, zo ook over de organisatie die feilloos is. Wel heb ik problemen met het feit dat de stapper hier een soort melkkoe is geworden en dat het wel een heel groot commercieel circus is. Niet alleen de inschrijving en het parkeren maar ook de versnaperingen bij de rustposten en op de startlocatie zijn allesbehalve stappervriendelijk. Of ik deze Bloesemtocht nogmaals ga stappen.....

-Jan Kampman-

Opening Natuurpoort Vresselse Hut

De samenwerking tussen wsv OLAT en de Vresselse Hut kreeg zondag 27 april een speciaal tintje vanwege de bijzonder geslaagde opening van Vressel als Natuurpoort. Hier in de regio stond het al breed uitgemeten in de bladen, het kon daarom niet anders dan een succes worden.

Vanaf 9.00 uur zou er gewandeld kunnen worden, op paden die door OLAT waren uitgezet. Daar alleen al waren we trots op! Maar om 9.00 uur regende het. Weliswaar niet hard en op die manier kwam ook de belangstelling op gang. De eerste gratis routebeschrijvingen konden worden uitgedeeld en daarmee was ook de poort daadwerkelijk open verklaard.

De Vresselse Hut bood op deze zondagmorgen niet alleen gebruik van accommodatie, maar voor elke wandelaar stond de koffie klaar en dat samen met een appelflap maakte de gastvrijheid wel helemaal compleet. Toen op een gegeven ogenblik ook nog het orkest de Volle Bloas uit Boxtel op de toeters begon te blazen, was het wandelfeest helemaal compleet. Toen ik samen met Dini even poolshoogte ging nemen, was er al sprake van een goeie opkomst. Na wat geanimeerd samenzijn besloot ik toch ook aan de wandel te gaan en dat viel helemaal niet tegen. Mijn keuze van 5 km was zelfs een juweeltje, en dat na een dag eerder de hoogste reuzen in de Ardennen te hebben overwonnen, ha, ha !

Nu weet ik ook wat een natuurpoort is, gewoon iets om van te genieten. Uitzetter Johan van de Sande had voor drie verschillende trajecten gekozen: een korte route van 5 km, de zogenaamde Hazenputtenroute, daarnaast de Vresselse Bosroute en de Dommeldalroute van elk 10 km. Er zijn zelfs mensen geweest, die na een aanloop van 5 km ook nog de 2 lusjes van elk 10 km hebben voltooid. Mijn afstand liep aanvankelijk door het landbouwgebied rond de Hut, maar verdween toen al vlug in de bossen om er niet meer uit te komen. De leukste aaneenschakeling van paadjes was een feit en dat in afwisseling met een 10-tal bosvennetjes. Hoe krijgen ze het voor elkaar.

Ik had ongeveer een uurtje nodig om het werk te klaren, maar toen had ik ook alle lof voor Vressel en haar omgeving tot me genomen. Eigengemaakt zou je welhaast kunnen zeggen. Want ofschoon het mijn eigen omgeving is, had ik veel paadjes en vennetjes nog niet eerder aanschouwd. Toen ik weer in de buurt van de Hut kwam, leek het wel kermis met al die bloasklanken die maar aan bleven houden. Een echt wandelfeest.

Bij terugkomst was het volle bak en nog steeds vertrokken er wandelaars op alle afstanden. De flappen waren veranderd in heuse taartjes en de koffie vloeyde nog steeds rijkelijk. Marco van de Hut, en Joop en Ad van de OLAT stonden erbij en genoten volop. Toen we later huiswaarts reden, kwamen er nog steeds wandelaars aanrijden ofschoon de tijd al lang verstreken was. Wij denken dat hier een mooie basis is gelegd voor een blijvende samenwerking tussen OLAT en de Vresselse Hut. Vanaf 2015 zijn we daar elk eerste weekend van augustus van vrijdagmorgen tot zondagavond voor 3 traditionele OLAT Wandeldagen en uiteraard ook een Wandelnacht. De drie eerdergenoemde wandelroutes kunnen dagelijks aan de hand van de beschrijvingen bewandeld worden. Deze zijn te verkrijgen in de Vresselse Hut.

-Ad van Asten-

PRIKBORD

GESLAAGDEN

Hertog Hendrik pad

519 Frans Mandos Sint-Oedenrode 1x

Airbornepad

479 Ans van Soelen Geldermalsen 1x

480 L. Schuurmans Langenboom 1x

481 Ria Bens Oeffelt 1x

482 Maria v.d. Berg Berlicum 1x

483 C. v.d. Broek Volkel 1x

484 C.J.J. Zwart Bavel 1x

BEDANKT!

Hartelijk dank aan wsv OLAT en een paar mensen in het bijzonder, die mij in de eer lieten delen tot benoeming van Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Ben erg trots en dankbaar voor deze erkenning.

Ad van Asten

10 JAAR ROOISE AVOND4DAAGSE

Het zal ongeveer in de zomer van 2004 geweest zijn dat Marinus van Roosmalen een verzoek kreeg van de gemeente of het mogelijk zou zijn om iedere week met een groep mensen te gaan wandelen binnen de Rooise grenzen. In die tijd was het erg populair om voor de leeftijdsgroep van mensen ouder dan 55 jaar het sporten te promoten.

Met Theo Tromp zijn vrijwel tegelijkertijd de eerste plannen gesmeed om weer een Avondwand4daagse in het leven te roepen. In 2005 ging de eerste editie van start onder auspiciën van OLAT. Marinus en Theo gingen aan de slag. Broer Theo van de Ven en zus Anny van Langen werden ingeschakeld, evenals ondergetekende. Aan de hand van het draaiboek van Theo Tromp gingen we serieus aan de slag. Marinus en Theo hadden ervaring met routes maken en verstand van het inrichten van verzorgingsposten. Anny ging de scholen langs om daar de 4daagse te promoten. Ik verzorgde de P.R. en deed zo van alles er tussendoor. Overdag gingen we de pijlen hangen en 's avonds zat de een op het startbureau en de ander op de posten. Hoewel we geen idee hadden wat ons die eerste avond te wachten stond verliep alles redelijk vlot. Met

een goeie 100 wandelaars waren we best tevreden. We bedachten na twee edities een puzzeltocht voor de kinderen op de 5 km route en met succes. De kinderen zijn nog steeds razend enthousiast, ze zoeken fanatiek de foto's en beantwoorden de vragen.

In 2008 wordt door Marinus voorgesteld te gaan werken als een echte commissie, met een voorzitter, secretaris en penningmeester.

In 2009 zijn we gestart met het uitzetten van een rolstoelroute. Dat betekende niet alleen een extra route maken en pijlen, maar in die tijd ook een extra verzorgingspost. De rolstoelgroep van Kanidas uit Best zijn sinds 2009 trouwe gasten. Als het mooier weer gaat worden vragen de cliënten al naar de Rooise tochten. We gaan toch zeker weer wandelen in de bossen van Rooi?

In de loop der jaren hebben we veel bijgeleerd. Het aantal deelnemers is gestaag gegroeid en daarmee ook het aantal vrijwilligers. De commissie bestaat momenteel uit 9 personen. Met Piet van Berkel als voorzitter hebben we een goeie vervanger voor Marinus gevonden. Johan van Bakel, Anny van Langen en Theo van de Ven zijn inmid-

dels gestopt als commissielid. Hun plaatsen zijn ingenomen door Johan van de Sande als penningmeester, Job van Mil en Harry Verschuieren als makers van routes en boekjes, Cor Verschuijten voor het controleren en pijlen van de routes. Betty van Genugten regelt de verzorging en sponsoring, Jeanne van de Laar en Thea van de Ven benaderen de scholen en maken de puzzeltochten. Betsie doet haar taak als secretaresse van de 4daagse.

Hoewel we dachten om na enkele jaren te kunnen stoppen met het maken van de puzzeltochten is dat niet gelukt. De puzzels zijn zo'n enorm succes gebleken, ermee stoppen zou zonde zijn. Kleinere kinderen ervaren zo de 4daagse niet als wandelen maar als één mooie zoektocht.

Vol goede moed en met frisse ideeën zijn we bezig de 10e editie voor te bereiden. We hopen op mooi weer en op vele vrolijke wandelaars.

Ook onder de bevolking van Sint-Oedenrode leeft de 4daagse meer en meer. Wat fijn dat Marinus van Roosmalen en Theo Tromp die klus toen opgepakt en op gang geholpen hebben.

-Betsie van Mil-

Wandelbeleving van Inge en Kees

Op 19 april reisden we per trein naar Arnhem om in die omgeving een dagje te gaan wandelen. Daar aangekomen ontmoetten wij verschillende wandelvrienden die samen met ons in een busje naar Papendal vertrokken. Omstreeks 10.30 uur was de officiële start op het sportcomplex. Er heerste een gezellige drukte en het was prima wandelweer. Wij zouden de 20 km wandelen en daarom mochten we ook eerder weg dan de meeste wandelaars op kortere afstanden. Voor 20 km heb je toch al vlug 4 uurtjes nodig. Onderweg hebben wij veel plezier aan deze tocht beleefd. Bij het tweede rustpunt wilden ze onze bestelling niet aannemen, we lieten ze dan ook met de boel zitten. Bij een andere post waren ze wel vriendelijk en de pannenkoeken waren heerlijk. De laatste 5 km verliep vlot mede dankzij de goede bepijling. Nadat we per taxi naar Arnhem waren gebracht konden we met de trein van 17.22 uur huiswaarts keren. De volgende dag hielden wij een rustdag vanwege Pasen.

Zondag 27 april zijn Kees en ik voor het eerst naar Zundert gereisd om daar te gaan wandelen. Wij gingen met de deel-taxi die ons keurig om 8.30 uur heeft afgezet bij het startbureau Stuivezand aan de Bredaseweg. Het was er best druk en het was een heerlijke tocht. Wij hadden ook ruim de tijd voor 25 km wandelen. Om het parkoers te lezen was wel moeilijk, maar we werden goed ondersteund door de prima gele bepijling. De wandeling ging richting de Pannenhoef en Kees zei van te voren al dat het daar heel mooi zou zijn. Kees is een ervaren wandelaar en niet voor niets had hij voor deze tocht gekozen. Achteraf hebben we de complimenten gedaan aan de organisatie van dit wandelevenement. Omdat Zundert toch in de buurt van Breda ligt, waren we al vroeg weer thuis. Het Trappistenbiertje dat we na afloop hebben gehad viel goed in de smaak. Ook dit weekend vloog weer voorbij.

Uw verslaggeefster -Inge Mol-

Ruta de la Plata (3)

We volgen Anneke en Herman Lieven op de zilverroute. Deze route is 1000 km lang en loopt van Sevilla, via de oostgrens van Portugal naar Compostela. Hun tocht begon op 15 april.

Na 13 dagen zijn ze aangekomen in Valdesalor. Daar overnachten ze in een refugio, waar ze weer veel medepelgrims treffen. Vandaag beginnen ze, ondanks het winderige weer, vol goede moed aan de volgende etappe.

Dag 14: 28 april

Valdesalor – Casar de Cáceres

24 km 19°C, zonnig, veel wind

We ontbijten in de refugio, maar dan is iedereen al weg. Het is koud, vooral door de sterke wind. In lange broek en ons winddichte vest gaan we van start. Het is 08.10 en 5°C! We boksen op tegen de sterke wind en hebben het nog steeds koud. We stoppen even om onze muts en handschoenen aan te trekken, die hebben we tenslotte niet voor niets meegenomen. Ons pad is behoorlijk glooiend en ligt vol stenen wat erg vermoeiend lopen is.

We zijn rond 10 uur in Cáceres maar dan moeten we nog heel de stad door naar de oude binnenstad en de kathedraal. Het is flink klimmen want de kerk ligt hoog. Bij de kathedraal aangekomen blijkt dat een museum te zijn en er zijn geen kerkdiensten. Wij snappen er niets van en bij een informatiepunt halen we een plattegrond en gaan naar Plaza Mayor. Daar strijken we neer op

een terras voor een kopje koffie. We zien de drie Franse mannen, die blijven vannacht hier. Ook zien we Wolfgang en Marlene, die gaan terug naar Sevilla en dan naar huis. Ondertussen weten we wel waar de kathedraal is die wij moeten hebben en om 11.30 is er een mis. De kerk is druk bezet en de mis is heel sfeervol. Na de dienst klampen we een priester aan en krijgen we een stempel van de kathedraal in ons credenciaal. Dat is fijn. Nu een broodje en koffie en dan starten we voor het tweede deel van vandaag.

De eerste 5 km gaan we over een weg waar toch regelmatig auto's overheen rijden, niet zo fijn! Dan kunnen we het veld in over een stenig pad. De wind is toegenomen en is vast wel een windkracht 7! We vallen soms bijna om en bij een klein windhoosje moeten we omdraaien om geen zand te happen. We zijn blij als we er zijn, moe en met zere voeten. De refugio ziet er niet goed uit maar het is niet anders. We

hebben een bovenbed en gaan eerst liggen. De ruimte is in twee zalen verdeeld door in het midden een sanitairblok te zetten. In zaal 1 staat één stapelbed erg dicht tegen de toiletdeur zodat je daar echt niet kunt slapen. Erg onhandig gemaakt. Aan de overkant drinken we een pilsje en eten er ook samen met Arno, Karin en Ralph. Later komt David uit Amerika er ook nog bijzitten.

Dag 15: 29 april

Casar de Cáceres – Albergue

22 km 16°C bewolkt, veel wind

We zijn weer als laatste weg en gaan eerst naar het café voor een ontbijt. Ralph kwam vanmorgen speciaal terug om te vertellen welk café open was. Het is niet zo koud als gister, maar nog steeds erg fris. Op de TV zien we dat er een flink pak sneeuw in Madrid ligt en dat op 28/4!! We lopen al snel het dorp uit en vinden een mooie vlakke veldweg. Het landschap is ineens anders, heel vlak en kaal, we kunnen ver weg kijken. We zien de autobaan en een viaduct waar een monument bij staat, een brugpijler of zo. Daar komen we altijd langs als we in januari naar Portugal rijden. De wind is gelukkig niet zo hard als gisteren maar we dragen wel ons fleece mutsje en handschoenen. We hobbelen lekker door en zien dan de nieuw aan te leggen spoorbaan. Vanuit de auto hadden we dat al eerder gezien. Nu worden we omgeleid, maar gelukkig niet al te veel. Langs het stuwmeer gaat ons pad weer door het veld

omhoog en omlaag tot we op de N630 belanden. Daar lopen we 5 km op, langs het stuwmeer waar de Taag en de Almonte in uitkomen.

We passeren bij de 2e brug Arno, die erg moe is. In de herberg ziet het er allemaal mooi uit en we gaan eerst lunchen. Dan zien we allerlei mensen binnenkomen maar géén Arno. Waarschijnlijk heeft hij de afslag niet gezien en is per ongeluk doorgelopen. Wat een pech want hij moet 10 km verder voor de volgende slaapplek. In de loop van de middag valt er een pittige regenbui maar gelukkig zitten wij droog. We rusten zo'n 1½ uur en nemen dan een

heerlijke douche. In deze refugio kunnen we diepvries maaltijden bestellen en wij nemen een salade en lasagne. Dat is lekker. Er kunnen hier 30 wandelaars slapen en die zijn er ook allemaal! Plus één fietser. Er zijn zeker 7 pelgrims doorgestaan met een taxi. Waar komen ze toch allemaal vandaan?

Dag 15: 30 april

Albergue – Grimaldo 20 km

15°C, bewolkt

Prima geslapen en het ontbijt is ook goed. Om 7.30 uur lopen we en gaan gelijk het veld in. We klimmen en zijn al snel op dezelfde hoogte als de nieuwe

spoorbaan, later zelfs hoger zodat we er een goed zicht op hebben. Het pad is niet gemakkelijk door de vele keien maar wel erg mooi. Zo komen we in Cañaverl waar we in een klein winkeltje onze inkopen doen. We vinden ook een café en daar staat de tv aan. De troonopvolging is vandaag en hier kunnen we live zien hoe Beatrix en Alex hun handtekening zetten. Ook zien we Alex en Maxima op het balkon met hun dochters. De pauze wordt begrijpelijk wat langer dan anders. Herman is lichtelijk nerveus i.v.m. een slaapplek voor vanavond maar dat komt vast allemaal goed.

Na het dorp lopen we eerst langs de weg en dan gaan we weer een pad op. Er zit één hele gemene klim in, een steil pad vol keien. Later gaan we weer door een prachtige Dehesa met veel kurkeiken. Tegen het einde vinden we een prachtige lunchplek en zelfs de zon laat zich even zien. Nu is het nog 1 km naar de kleine refugio en daar zijn zowaar op een kleine kamer met 2 stapelbedden nog 2 bedden vrij! In één van de andere bedden ligt Karin, wat een leuke verassing. Ralph is doorgelopen. We gaan eerst rusten en dan douchen. In de bar naast de refugio gaan we wat drinken. We eten hier ook om 19.30 en het

smaakt prima. We zien ook nog wat van de installatie van Willem-Alexander en dan springen de tranen in mijn ogen! Waarschijnlijk omdat ik ver van huis ben, moe ben, mijn bed niet zo fijn is etc. etc.??

Dag 16: 1 mei

Grimaldo – Carcaboso 33 km

18°C, bewolkt

Toch goed geslapen ondanks het doorgezakte bed. We wachten tot Karin en Claus klaar zijn want de ruimte is maar klein. We hebben nog een yoghurtje en eten een paar sneetjes brood met boter en suiker zodat we er weer even tegen

kunnen. Goed 07.30 uur lopen we buiten en het is fris maar niet koud. We lopen over gras- en zandpaden en moeten wel 10x een hek openen en sluiten. Zoals elke dag is de natuur erg mooi. We komen bij een klein stuwmeer en daar gaat het mis met de route. Een boer heeft zijn land van de route afgesneden door het hek op slot te doen. We moeten nu over de asfaltweg, de verkeerde kant op! Nu lopen we tot Galisteo over asfalt. Dat is 10 kilometer, balen, balen! In Galisteo zien we andere pelgrims, zij hebben gelift maar dat gaat ons te ver. We klimmen het dorp in om koffie te drinken.

We schuiven aan bij een ander Nederlands stel. We lunchen ook hier, maar daarvoor verkassen we naar een bankje op het plein. Herman belt vanaf hier naar de refugio om te reserveren en vraagt meteen waar die ergens ligt. Na ons eten nog een kopje koffie en dat maakt onze pauze van één uur compleet.

Nu weer verder en dan zien we pas dat de laatste 10 km over "een rustige landweg" gaan. Alweer asfalt, dat is vandaag dus 20 km! Als we bij de refugio aankomen zijn onze voeten en benen behoorlijk uitgeteld dus gaan we eerst plat. Later drinken we een pilsje in het dorp waar we horen dat tot morgen 12 uur alle winkels dicht zijn: 1 mei is een feestdag!

We vinden wel een restaurant waar de eigenaar zo lief is om ons al om 19.30 uur binnen te laten. Ze zijn echt super lief en we eten bijzonder lekker.

Dag 17: 2 mei

Carcaboso – Hostal Jarilla 23 km 20°C, licht bewolkt

Goed geslapen en weer fit. Herman loopt perfect op zijn oude schoenen maar heeft wel vervelend last van zijn linker voet. Onze overnachting is met ontbijt d.w.z. we kunnen chocomel of oploskoffie maken en er liggen Mariekoekjes en kleine toastjes. Wij doen boter en suiker op de toast en nemen

wat koekjes mee. We lopen meteen het dorp uit over gras- en zandpaden. We moeten meerdere keren water passeren en gelukkig liggen er stapstenen. Vandaag is een overnachting moeilijk. De route is 40 km en dat kunnen we niet lopen. Verschillende hostals uit de omgeving bieden een ophaalservice aan. Je kunt ze bellen als je gehaald moet worden. Wij willen naar het hostel lopen maar we hebben ze nog niet telefonisch kunnen bereiken. We komen aan bij Arco de Cáparra, een triomfboog uit het begin van de jaartelling. Ook zijn hier heel veel opgravingen gedaan. Volgens Herman moeten we hier ergens afslaan naar het hostel. Als we de tekst in het boekje lezen komt de aanwijzing voor het hostel pas na 8 km?

Dat schept verwarring en we twijfelen heel erg waar we nu precies moeten zijn. Zo'n 1½ uur na de Arco komen we op een asfaltweg en zien we de auto van hostel Jarilla rijden. Omdat we geen idee hebben waar "ons" hostel ligt en ook geen verbinding kunnen krijgen, bellen we met Jarilla. Het gesprek gaat moeizaam en Herman komt er niet achter waar het hostel is. Dan zegt de man dat hij de auto wel stuurt. En jawel, 5 minuten later staat hij er en stappen we in. Eerst moet hij mensen ophalen bij de Arco, wat Nederlanders blijken te zijn. Zij lopen met een karretje en gelukkig past alles in de auto en dan gaan

we naar het hostel. Eerst lekker plat en dan een heerlijk bad. Ons wasje kan op het balkon drogen. Beneden drinken we koffie en laten ons uitleggen waar we precies zijn. Morgen moeten we ca. 5 km lopen en dan zijn we weer op de route.

Vanavond om 21.00 uur eten en vanaf 07.00 uur ontbijt.

Dag 18: 3 mei

Hostal Jarilla–Baños de Montemayor 22 km 22°C, zonnig

Na een douche en een echt Spaans ontbijt (cakejes en koffie) gaan we lopen. Eerst 4 km over een lege N630 en dan staan we op de route.

Het grootste deel gaat gelukkig over graspaden en is weer erg mooi. We lopen vandaag een tandje langzamer dan anders i.v.m. de voet van Herman. Onze overnachting is al geregeld dus dat is geen zorg meer.

In het plaatsje Aldeanueva del Camino pauzeren we lekker lang. Uitgebreid koffie en dan inkopen doen voor de lunch. We zien nog andere Nederlanders en twee Duitse vrouwen die we ook al eerder zagen.

We lopen het dorp uit en helaas gaat dit deel bijna helemaal over de N630. Het is weliswaar niet druk maar prettig is anders. We gaan maar een paar keer van de weg af dus we zijn blij als we onze bestemming bereiken. Daar gaan we eerst naar een terrasje en daarna naar het pension. De kamer is prima en de badkamer op de gang. Eerst lunchen we en dan rusten. Tegen de tijd dat ik onder de douche ga is het warm water op, heel vervelend! We gaan lekker een pilsje drinken, het is nu nog heerlijk weer. We zien Carla en Arnold en het stel waarmee we in Jarilla waren, beide Nederlanders. We doen nog inkopen voor het weekend en gaan dan eten. Dat is gelukkig allemaal erg lekker. We moeten ons beltegoed opwaarderen maar dat lukt steeds maar niet. Morgen een Vodafone winkel opzoeken. Nu lekker slapen.

-Anneke Lieven-
(wordt vervolgd)

Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (4)

Peter is de grens met Finland gepasseerd en heeft zijn eerste flesje water getankt bij het grenskantoor. Hij moet nu met een paar dingen rekening houden. Op de eerste plaats is dat zijn portemonnee, die moet hij natuurlijk vullen met euro's. Ook zijn horloge moet nu een uurtje vooruit. Het is in Finland een uur later dan in Noorwegen en Nederland. De aanhoudende regen van de laatste dagen is gestopt en volgens zeggen zal hij na 10 km wandelen in een dorpje komen waar ook een camping is.

En, inderdaad in Palojärvi vindt hij een camping, met een winkeltje en restaurant. Hij huurt een cabin voor de nacht, schroeft de verwarming omhoog en rolt zijn tentje uit om het te laten drogen. Dan belt hij het thuisfront en vertelt dat hij bijna thuis is.

Dinsdag 28 augustus

Palojärvi - Enontekio -- Karesuando (Zweden) 29 km

Vandaag wil ik naar Enontekio lopen en dan wil ik de bus pakken naar het westen. Ik zou eerst binnendoor lopen naar Karesuando, maar dat is niet mogelijk geweest. Als ik naar Enontekio loop ben ik zuidelijker dan Karesuando en heb ik meer kilometers gelopen dan wanneer ik binnendoor had gelopen, dus voor deze keer zal ik over mijn hart strijken. Het wordt wel een uitdaging om vervoer te krijgen naar Kaaresuanto, het Finse broertje van Karesuando. Ik vraag aan de eigenaren van de camping of er vervoer is en hun dochter komt erbij. Zij gaat bellen en na een kwartier komt ze naar me toe met de mededeling dat er vanmiddag na schooltijd een schoolbus naar Kaaresuanto vertrekt. De bus vertrekt om 14:35 uur vanaf het schoolplein. Ik dank voor hun hulp maar ze willen er geen geld voor. Ik besluit dat ik zeker op tijd wil zijn en vertrek al om 09:00 uur.

Het is intussen weer lekker wandelweer geworden en het zonnetje laat zich ook weer zien. De route is ontzettend saai maar wel gemakkelijk. Hij is nagenoeg vlak en het is nagenoeg windstil. De weg waar ik over loop is een van de weinige wegen die Finland met Noorwegen verbindt maar er is bijna geen verkeer. Tegen half twee ben ik al bij de splitsing bij Enontekio. Ik moet naar het oosten want ik wil naar de middelbare school waar de schoolbus over een uur

zal zijn. Ik loop naar de kerk van het stadje en ga voor die kerk op een bankje in het zonnetje zitten. Na een half uurtje loop ik naar de school die naast de kerk staat en vraag iemand of er hier een schoolbus komt en hoe laat. Zij loopt naar binnen en komt weer naar me toe. Ze vertelt me dat vandaag de schoolbus om 15:45 uur hier vertrekt. Alleen op dinsdag gaat hij zo laat, maar het belangrijkste is dat er een bus naar het westen gaat. Ik ga dus maar weer op het bankje zitten. Het is zonnig weer en een graad of 15, maar de mensen doen net of het hoogzomer is, ze lopen in korte broek en T-shirt.

Om 15:30 uur ga ik weer naar het schoolplein en na 10 minuten komt er een grote bus en ongeveer 30 kinderen stappen in. Ik ga ook naar binnen en vraag of ik mee kan naar Kaaresuanto. De chauffeur verstaat me en praat terug in het Fins; dat taaltje is helemaal niet te verstaan, een meisje voor in de bus wil wel vertalen voor me. Ik kan mee voor 15 euro. Dus dat is geregeld en ik ga helemaal voor in de bus zitten. De bus rijdt naar het westen en stopt bij elk dorpje, waar 1 of 2 kinderen uitstappen en dan rijdt hij weer verder. De bus rijdt blijkbaar elke dag van Kaaresuanto tot Enontekio en in de middag weer terug. De afstand tot Kaaresuanto is 65 km. Het ligt allemaal in dezelfde gemeente. De gemeente is bijna 200 km lang en bijna 50 km breed. De hele noordwestelijke punt van Finland is de

gemeente Enontekio. Je kunt je bijna niet voorstellen dat je in Nederland 100 km moet reizen om naar de dichtstbijzijnde middelbare school te kunnen gaan.

Na een uurtje komen we aan in Kaaresuanto. Daar ga ik linksaf en steek de grensrivier over en 10 minuten later ben ik in Zweden. Het is net 17:00 uur want in Zweden kan ik de klok weer een uur terugzetten. Ik ga op zoek naar een slaapplek. De plaatselijke VVV is al gesloten (gaat om 16:00 uur dicht). Ik zie dat ik 1 km moet lopen voor het enige hotel in het dorpje. Dus nog een stukkie lopen voor een goed bed. Als ik daar aankom wordt er flink getimmerd. Het blijkt dat de tent gesloten is i.v.m. verbouwing. Helaas!! Maar weer teruggelopen naar het "centrum" en ik zie nog een camping waar ze ook cabins verhuren. Ik ga daar naar toe en bel aan. Een oudere man komt naar me toe, maar praat geen woord Engels; met handen en voeten snappen we elkaar en voor 200 Zweedse kronen huur ik een cabin voor 1 nacht. Ik ga naar mijn huisje, daar binnen is het ijskoud, maar het elektrisch kachelkje werkt goed en na een half uurtje is het aangenaam warm.

Het volgende land is bereikt op mijn Europa-reis. Ik heb nog genoeg proviand bij me voor vandaag en morgen zien we wel weer.

Woensdag 29 augustus

Karesuando-- Ovre Soppero 38 km

Om 07:00 uur sta ik op en ga me douchen in een verbouwde garage. Ik zet de kachel uit en eet mijn laatste proviand op. Om 08:00 uur loop ik naar het "VVV-kantoor", dat tegenover mijn huisje ligt. Het is inderdaad al open en ik vraag of er in het dorp een levensmiddelenwinkel is. Die staat 1 km naar het zuiden langs de E45. Dat is ook de weg die ik de komende dagen moet gaan volgen, omdat er geen andere weg is naar het zuiden, tenzij ik langs de oostkust van Zweden naar het zuiden wil lopen. Ik zal de E45 moeten volgen, het is eigenlijk de snelweg naar het noorden, maar het is gewoon een weg met tegemoetkomend verkeer. Er komt elke 5 minuten een auto over de weg, dus druk is het niet deze tijd van het jaar. Het zomerseizoen in het noorden is al voorbij, dus de meeste vakantiegangers zijn al weg of gaan naar huis, maar die kom ik aan mijn kant van de weg niet tegen. Ik ga naar de winkel en doe daar mijn boodschappen voor de komende dagen en hier kan ik ook gewoon betalen met mijn bankpas. Het valt wel meteen op dat het hier veel goedkoper is dan in Noorwegen.

Voor negenen ben ik echt aan de wandel in Zweden. Het is zwaar bewolkt weer en het dreigt te gaan regenen. De route is eigenlijk saai, maar dat wist ik al van de foto's op Google Earth. De weg is redelijk vlak, dus geen steile beklimmingen en dalingen, dat moet ook niet voor het zware vrachtvervoer. De vrachtwagens zijn hier langer dan in Nederland, dus ook zwaarder beladen, maar dat moet ook want de afstanden zijn veel langer. De vrachtwagens die ik tegenkom houden erg goed rekening met me, want ze gaan zo ver mogelijk naar links als ze me zien lopen.

Ik wil in 3 dagen naar Vittangi lopen; dat is een afstand van 105 km vanaf Karesuando. Ik heb dan ook voor 3 dagen eten ingeslagen. Het begint echt

zachtjes te regenen en mijn regenbroek moet weer aan. De weg loopt niet meer zo bol als in Noorwegen. Het is alleen maar bos wat ik zie. De bomen zijn nu meters hoog dus we kunnen echt spreken van bossen waar bijna geen eind aan komt. Ik loop door de gemeente Kiruna, de noordelijkste gemeente van Zweden. Het is de grootste gemeente van Zweden met een oppervlakte van 16.500 km², (Sint Oedenrode heeft een oppervlakte van 65 km²). De beide gemeentes hebben ongeveer hetzelfde aantal inwoners, dus je kunt wel voorstellen dat het dus vooral bos, bos en nog eens bos is.

Na 10 km kom ik door het eerste dorpje met een twintigtal huizen en een uur

later kom ik langs het laatste dorpje van de dag, het is Idivuorna. Het lijkt me een mooi dorpje want de meeste huizen liggen op eilanden in een groot meer, maar het zicht is erg slecht om mooie foto's te maken. Er staat ook een hutje langs de weg waar ik kan pauzeren. Ik word wel meteen welkom geheten door bloeddorstige muggen, die honger hebben want ik kan ze niet wegjagen. Ze gaan gewoon op me zitten en steken. De eerste muggenbulten zijn geboren. Ik eet eventjes iets, maar loop snel weer verder, want dit is geen grapje.

Het volgende dorpje ligt meer dan 30 km verder, dus ik mag vannacht in de bossen slapen. Het blijft de hele dag zachtjes regenen, maar het is niet koud.

Het gaat redelijk snel maar ik krijg steeds meer last van mijn schouder en mijn rechterheup is ook niet meer happy. Tegen vijven heb ik het helemaal gehad en zet mijn tent op. Ik word meteen lastig gevallen door tientallen muggen en mopperend en vloekend kruip ik in mijn tent. Hier ben ik opgesloten tot morgenvroeg maar ik heb geen mug in mijn tent, dus dat is wel lekker. Ik heb een redelijke nacht.

Donderdag 30 augustus

Ovre Soppero -- Sappisaasi 42 km

Het is droog als ik weer inpak, dus de tent wordt droog ingepakt. Maar de muggen zijn me niet uit het oog verloren en zijn weer meteen bezig. Snel het bos uit en weer op gang. Ik ben nog 15 km boven Ovre Soppero, het enige dorp van naam dat ik vandaag zal zien. Het is nagenoeg windstil en een beetje nevelig weer. Het is gewoon lekker wandelweer maar als ik stop dan heb ik meteen bezoek van die bloeddorstige muggen die me volgens mij van een afstandje blijven volgen. Na een uur beginnen mijn heup en mijn schouder weer op te spelen. Als ik even stop dan kan ik weer een half uurtje zonder pijn lopen. Dit is niet grappig, maar het is niet anders.

Om 11:00 uur zie ik op een afstand weer bewoning, dat zal wel Ovre Soppero zijn. Ik zie op een reclamebord langs de weg dat er zelfs een restaurant en een jeugdherberg is in het dorp. Dat is een meevaller, een half uur later ben ik in het dorp en loop naar de plaats waar het restaurant moet zijn, maar het lijkt me meer een boerderij en een benzinstation dan een plaats waar je iets kan eten. De souvenirshop die er ook bij is, is ook al gesloten. Ik slenter daar wat rond maar ik zie niets wat op een restaurantje lijkt of iets dergelijks. Ik besluit na een kwartiertje om maar weer terug te lopen naar de weg en verlaat het dorp, op weg naar het zuiden.

Na ruim een uur steek ik een grote rivier over en kom ik door het laatste dorpje van de dag, Nedre Soppero. Nu is de weg helemaal open voor me, ik kom niets meer tegen de komende 45 km! Het is een saaie middag want er zijn alleen bossen en bossen en veel muggen als ik eventjes stop. Heel af en toe zie ik rendieren op de weg of de weg oversteken, maar als ze me zien in mijn oranje jas dan schrikken ze en springen de bossen in; ik krijg bijna nooit de kans om foto's van hen te maken. De rendieren blijven gewoon op de weg als er verkeer aankomt, maar als ze mensen zien zijn ze weg.

Als het bijna vijf uur is ben ik het beu en zet mijn tent snel op vanwege weer de muggen. Als ik net in de tent zit krijg ik een telefoontje. Het is een collega van het werk die bij wil praten en we babbelen een half uurtje. Hij is dan thuis aangekomen met de fiets en het was niet saai onderweg voor hem. Ik slaap slecht want ik lig te piekeren wat te doen.

Vrijdag 31 augustus

Sappisaasi - Aijärova 40 km

Ik heb slecht geslapen en een beslissing genomen. Ik loop tot Gällivare en dan neem ik de trein terug naar Nederland. Ik zie wel hoe dat gaat, maar dat is een uitdaging voor volgende week. Ik hoef vandaag nog maar 25 km tot Vittangi, dus dat wordt een makkie voor vandaag.

Ik vertrek om 09:00 uur om niet te vroeg aan te komen bij de camping in Vittangi. Het is nevelig weer, ik heb het gevoel dat ik door de wolken loop. Ik krijg een sms'je uit Nederland dat in Nederland het mooie weer voorbij is en ik sms terug dat ik in de wolken loop. Na een uurtje zie ik een soort villa staan aan de rechterkant van de weg. Het is het eerste bewijs dat er hier mensen wonen die geen last willen hebben van de burens. Aan de linkerkant van de weg en recht tegenover de villa staat een uitgebrande Volvo. De villa heeft dus een mooi uitzicht. Een mooi moment om foto's te maken. Daarna is de weg weer stil en verlaten qua bebouwing.

Na een uur beginnen mijn schouder en mijn heup weer te protesteren en mijn beslissing wordt steeds zekerder. Ik mopper steeds meer op mijn schouder en ik begin de dagen al af te tellen dat ik die rugzak in een hoek kan gooien en niet meer hoeft te dragen. De snelheid lijdt niet onder mijn gemopper en om 13:30 uur kom ik bij de grote rivier die ik moet oversteken om in Vittangi te komen. Ik wist dat ik voor de rivier moest blijven, want rechts voor de rivier ligt de camping. Ik loop naar de camping en op het terrein loop ik naar de receptie. Maar die is dicht. Ik zie ook

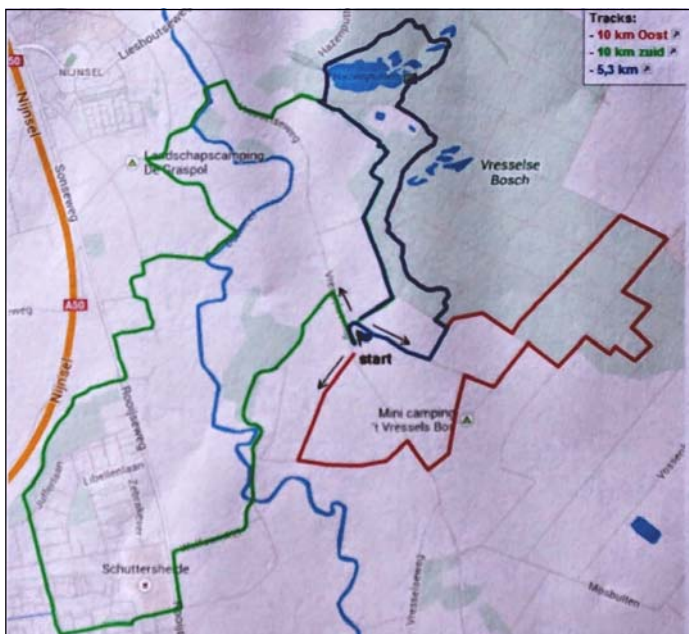
niemand op de camping en ik rust even uit op een veranda bij de receptie. Maar het lijkt of de hele camping uitgestorven is. Ik ga mopperend maar weer op gang, steek de rivier over en ga het dorp in om te kijken of er daar iets naar mijn gading is. Er is een cafetaria waar ik naar binnenga en een lekkere grote hamburger met toehoren bestel. De cafetaria is van een Turkse eigenaar. Vader verstaat geen Engels en de zoon helpt me. Het smaakt ontzettend lekker. Ik zie dat tegenover de zaak een SPAR is en na het eten ga ik daar boodschappen doen. Ik vraag als ik afreken of de camping al gesloten is. De caissière

re wil me wel helpen want ze kent de eigenaresse van de camping, maar ik bedank haar voor het aanbod want dan moet ik weer een stuk terug lopen en daar heb ik geen zin in. Ik zie een bordje met een bed aan een lantaarnpaal hangen en vraag daar na. Maar dat is verleden tijd. Die bed & breakfast is al jaren dicht. Er zit niets anders op dan de komende nacht weer in het tentje te slapen.

Het is pas 15:00 uur en ik besluit nog een stuk verder te gaan. Vittangi is de eerste plaats waar je verschillende kantten op kunt. Ik moet naar het westen verder over de E45. Als ik een km naar het westen gelopen heb kom ik verkeersborden tegen waarop staat dat er de komende 25 km wegwerkzaamheden zullen zijn, de volgende tegenvalleer. De weg is compleet weggebroken en ik loop door puin, het is gewoon bagger om te lopen. Er wordt volop gewerkt met grote machines. Ik zie voor de eerste keer deze vakantie in Scandinavië verkeerslichten. Ik word door iedereen verwonderd aangekeken wat voor een zot dat ik ben om hier te lopen met een grote rugzak. Ik vraag aan een wegwerker of het zo 25 km is, en waarom. Hij vertelt me dat de weg klaargemaakt wordt om vrachtwagens te verwerken tot 70 ton! Bovendien is er al een stuk klaar en ze zijn een eind verder aan het asfalteren. Ik bedank hem en loop 10 km verder, daar moet een natuurrustplaats zijn. Dat stelt niet veel voor maar er is een toilet zonder water en je kunt er zitten op een bankje. Goed 17.00 uur ben ik daar en zet mijn tent iets verder van de weg af dan anders vanwege de herrie van de wegwerkzaamheden. Ik kan ook niet buiten zitten vanwege de muggen, dus ik kruip mijn tent in.

Ik laat het thuisfront weten dat het eind in zicht komt en dat ik volgende week thuis hoop te zijn. Ik kan niet goed rusten, want de herrie blijft tot 21:30 uur aanhouden. Daarna val ik toch in slaap.

-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden
Graaf van Hornepad
Hertog Hendrikpad
Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen
Met korting voor OLAT-leden
Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website
E-mail: boetiek@olat.nl

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl, een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

2e Pinksterdag 2014
37e PINKSTERTOCHT
maandag 9 juni
te MILSBEEK

Start en finish: Trefpunt, Kerkstraat 31, Milsbeek

Afstanden: 42 km, vanaf 7.00 uur marathon
28 km, vanaf 8.00 uur
20 km, vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur
12, 6, 2,5 km 9.00 uur tot 14.00 uur

Inlichtingen: wsv Milsbeek,
tel. 0485-322325

E-mail: wsv.milsbeek@ziggo.nl
www.wsvmilsbeek.nl

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

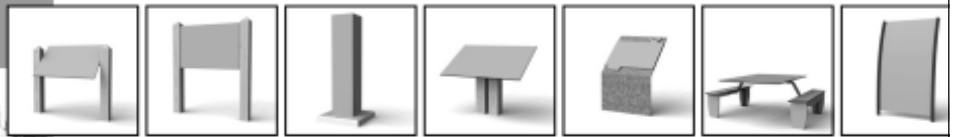
Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214
Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË
Hadrians Wall, Engeland

IERLAND
Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA
GR 221

SPANJE
Camino de Santiago (2015)
St. Jean Pied de Port - Leon -
Santiago de Compostela

FRANKRIJK
4daagse van Chantonnay

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN
3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË
IML-tocht Int. Heritage Walk en
rondreis Java en Bali

CHINA - IML
Beijing Int. Mountain Walking Festival

KOREA - JAPAN - TAIWAN
IML-walks
Int. Walking Festival Wonju - Zuid-Korea
3-daagse Higashimatsuyama - Japan
Int. Happiness 2 days Marching - Taiwan

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË
Zuidereiland - Stewart Island - Milford -
Keplertrack - Abel Tasmanpark - Noordereiland - Blue Mountains - IML-tochten Rotorua en Canberra

THAILAND
Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

LITOUWEN
Wandelfestival IML-kandidaat

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806